

Reise Bück. 00

vergl. Cb 2224^a

Synopsis

3

GRÆCÆ
GRAMMATICÆ

Pro Schola

MULHUSINA

Auctore

Iohanne Becherero.

LIPSIÆ

Michael Lantzenberger excudebat.

ANNO M. DC. X.

J. K. Or

00

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to include the name 'Johann...' and some other illegible words.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or date. The text is faint and difficult to read, but appears to include the name 'Michael...' and the year 'Anno M.D.C.X...'.

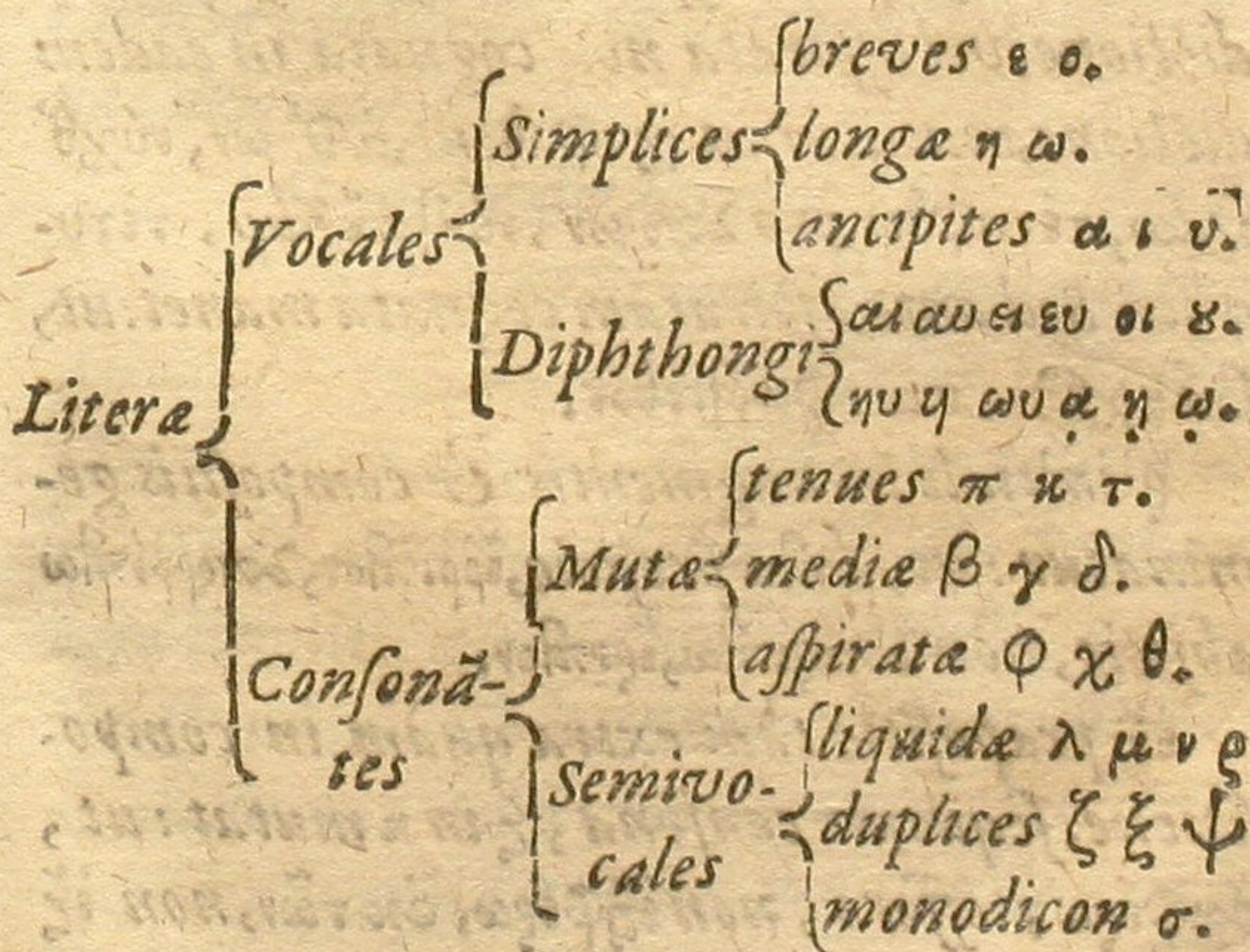
Synopsis

GRAMMATICÆ

GRÆCÆ.

α Alpha	ι Jota	ρ Rho
β Beta	κ Cappa	σ Sigma
γ Gamma	λ Lambda	τ Tau
δ Delta	μ Mi	υ Ypsilon
ε Epsilon	ν Ni	φ Phi
ζ Zeta	ξ Xi	χ Chi
η Eta	ο Omicron	ψ Psi
θ Theta	π Pi	ω Omega

Divisio literarum.

A 3

Muta

Mutatio literarum.

Ε circumflectendum mutatur in ει, ο ιη υ :
 ut, τυπέμεν τυπέετε pro τυπόμεν τυπέτε.

Β μ π ϕ ψ in eadem dictione muta-
 tur in μ : ut, ἐμβάλλω, πέφαιμαι.

γ κ χ ξ mutatur in γ : ut, πέφαιγα.

Ν. } λ σ ρ in compositione in easdem : ut,
 ante } συλλέγω συρράσσω σύσιτϑ, pro
 σωλέγω σωράσσω σώσιτϑ.

ζ σ κ σ ρ eliditur : ut, συζάω συσινδ-
 άζω. Alias in ν redit : ut, ἐμβάλλω
 ἐνέβαλλον.

κ π τ sequente spiritu crasso in sequente
 dictione, vel aspirata non cognata in eadem
 dictione, mutatur in χ ϕ θ : ut, ἀφ' ὧν, νύχθ'
 ὄλλω, τέτυφθον, pro ἀπὸ ὧν, νύκλα ὄλλω, τέτυ-
 πθον. Sed ante aspiratam cognatā manet : ut,
 βάκχϑ, σαπφῶ, λιτθός.

ρ initiale in augmentis & compositis ge-
 minatur : ut, ῥίπλω projicio, ἔρριπλον, ἀπορρίπλω
 abjicio, non ἀπορίπλω, ἔριπλον.

ἐξ praepositio tam extra quam in compo-
 sitione, sequente consona, ξ in κ mutat : ut,
 ἐκφέρω, effero, non ἐξφέρω, ἐκ τῶν, non ἐξ
 τῶν.

Accen-

Accentus tres sunt }
Acutus
Gravis
Circumflexus

Acutus locum habet in ultima, penultima & antepenultima: Gravis in ultima: Circumflexus in ultima & penultima.

Vox aut est Oxytona, aut Perispomena, aut Barytona.

Oxytona acutū habet in ultima: ut, θεός.

Perispomena circumflexum habet in ultima: ut, θεῶ.

Barytona sine accentu expresso in ultima.

Est ὁ Paroxytona; ut αἰθερώπης: Aut Proparoxytona, ut, αἰθερωπῶ: Aut Properispomena: ut, σῶμα.

Regulæ de Accentibus.

I. Qualibet dictio græca proprio notatur accentu. Duobus vero si notetur, id fit propter Encliticam, & tum posterior Adscititius vocatur: ut, αἰθερώπός τις, σῶμάτε. Sunt autem Encliticæ, τις aliquis, τῶ & τῷ pro τινός & τινί, εἰμί sum, in toto Prasente, sicut & φημί dico, μή μοι μέ, σὲ σοὶ σέ, μιν, σφε σφιν σφεῖς Adverbia etiam Indefinita de quibus infra. Et Conjunctiones τε & γε quidem, & εἰdem quod αὐ.

A 3

II. Dis-

II. Dissyllaba priorem acuunt: ut, λόγῳ.

III. In polysyllabis Ultima longa acutus est in penultima: ut, αἰθρώπῃ. Sed ultima brevi acutus est in antepenultima: ut, αἰθρώπῳ.

IV. Ex acuto & gravi fit circumflexus: ut, ποιέω ποιῶ. Etiam quæ sublato augmento vel reduplicatione monosyllaba fiunt: ut, Φῶν ἦν, ab ἔΦλω ἴλω.

V. Gravis intelligitur in omnibus syllabis, quæ nec acutum nec circumflexum habent, neq; expresse scribitur, nisi ubi pro acuto propter contextum orationis in ultima ponitur.

VI. Oxytona sunt Primum Monosyllaba: ut νῦξ, χθών μὲν. Excipe Contracta Φῶς pro Φάξ lux. Accentu carent ὀ η εἰ εἰς ἐν ἐξ ἔ ἔσιν.

Secundo, Adjectiva in κὸς λὸς νὸς ρὸς τὸς ὄς, & prima contractorum in ἦς: ut, κακὸς καλὸς δεινὸς, ἱρὸς vel ἱερὸς, χριστὸς ἠδὺς ἀληθῆς. Excipe hinc in ὠδης, quæ paroxytona sunt, ut, σκιῶδης umbrosus.

Tertio, In ὠν comprehensiva ut vocant, significantia locum multa continentem: ut, δειδρωῶν arboretum.

Quarto,

Quartò, In εδῶν & ηδῶν Substantiva: ut, μελεδῶν cura, καρχηδῶν Carthago.

Quintò, Patronymica in is & α, per ιδ & αδ & declinata: ut, πριαμῖς, ἰλιῖς.

Sextò, In Ως 3. & ὠ & ὡς 4. Contracto-
rum: ut βασιλῶς, σαπφῶ, αἰδῶς.

VII. Penultima naturâ longa, sequente brevi, si sit accentu notanda, non nisi circumflexum admittit: ut, σῶμα. His adde etiam, quæ ultimam positione producunt: ut: Φοῖνιξ palma, ὁμῆλιξ ejusdem ætatis.

VIII. Contractâ penultimâ accentus in antepenultima esse nequit: ut ποιῶμεν, non, ποίῶμεν.

IX. Verbale cum nomine compositum, si activè significet, penacuitur. sin passivè, acuit antepenultimam: ut ξιφοκτόν & qui gladio occidit, ξιφόκτου & qui gladio occisus est.

X. Monosyllaba imparisyllabica in Genitivo & Dativo accentum assignant ultimæ: ut, Φρεῶ mens, Φρεῶς Φρεῖ Φρένα: Φῶς lumen Φωτῶς. Præter Participia: ut, σταῖς & stans, θεῖς θεῖντ & ponens. Excipe quoque πάντων παίδων φώτων ἅ παῖς παῖς Φῶς.

XI. In Motione & Declinatione impari-
syllabicorum accentus non transponitur: ut,
γλυκὺς γλυκέϊα γλυκὺ, γλυκέῳ, ποιέων
faciens, τὸ ποιέον, non ποίεον.

Excipe Communia in ων: ut, Ἰδαίων τὸ
Ἰδαίον.

XII. Ultima longa in Genitivo & Dati-
vo accentu notanda circumfleētur: ut,
θεῶν, θεῶ.

XIII. Genitivus pluralis i. simplicium
circumfleētur. Sed Adjectiva parisyllabica
tamen pluralem Genitivum habent Masculi-
no similem: ut, τῶν ἁγίων.

XIV. Circumflexus Indicativi in reli-
quas personas, Modos, Participia & Diathe-
ses transfunditur: ut, σελῶ σελεῖς σελεῖτον
σελοῖμι σελεῖμι.

XV. Infinitivi perfectum, sicut & Aori-
stus i. Activus, & secundus Medius, habent
accentum in penultima: ut, τετυφέναι τετυ-
φθαι ποιῆσαι τυπέσθαι.

XVI. In communi Dialecto Omnis A-
oristus in ναῖ circumfleētit penultimam: ut,
τυπῆναι.

XVII. Apocope, Paragoge & Apostro-
phos

phos non mutat accentum: ut, ἀκρέμεν κα-
λοῖσι, οἴκαδ' ἦλθον.

XVIII. Compositio in verbis & Deri-
vatis variat interdum accentum: ut, λεκίος
Διόλεκτος, εἰμι πάρεμι. Sed circumflexus
augmēti manet in cōpositis, ut, εἶχον καλεῖχον.

XIX. Terminatio αι & οι in Nominativis
pluralibus, & in verbis, brevium tonis cense-
tur, etiamsi longum sit tempus: ut, μέσαι αἴ-
θρωποι τύπομαι. Excipe Aoristum I. Optati-
vi activi: ut, ποιήσαι.

XX. Dialectus variat quandoq; accentū.
Doricè ἀχιλλῶς pro ἀχιλλῶς. Sic Attici a-
cuiunt antepenultimam, etsi ultima sit longa:
ut, ὄγεως.

XXI. Prepositiones dissyllabæ, acuiunt
ultimam: ut αἰά. Sed postpositæ casui pen-
cuiuntur: ut σοφίας, πῆρι.

XXII. Multa cognoscuntur vel exem-
plo vel auctoritate Grammatica: ut, θεός
παρθένος, ἱερῶς, ἑλω.

Spiritus.

Duo sunt } Asper vel crassus vel densus
 } Tenuis vel lenis

A 5

Regulæ

Regulæ de Spiritibus.

- I. *Vocalis initialis notatur spiritu: ut, ἔγωγ
ἦρας.*
- II. *ρ & υ initiale aspiratur: ut ῥέω ὑπερ.*
- III. *Ex duobus ρρ prius tenui posteriori as-
pero spiritu insignitur: ut, πύρρρ Pyrrhus.*

Apostrophus.

*Apostrophus est nota abjectæ vocalis α
ε ι ο αι οι in fine, sequente vocali: ut, πάντ'
ἔλεγον.*

*Præpositiones vocalem in fine abjiciunt in
compositione sequente alia: ut, ἐπέχω ex ἐπι
& ἔχω. Excipe πει & περ, quæ ultimam vo-
calem non abjiciunt: ut, πειέχω, πει αὐτῶν,
non περέχω, περ' αὐτῶν.*

Partes Orationis.

*Sunt octo: Articulus, Nomen, Pronomen,
Verbum, Participium, Adverbiū, Præpositio
& Conjunctio. Interjectio annumeratur
Adverbiis.*

*Numeri tres, Singularis, Dualis & Plura-
Ablativum Græci non habent. (lis.*

*In duali ubiq; Nominativus, Accusativus
& Voc. similes sunt, sicut Genitiv. & Dativus.*

ARTI.

ARTICULUS.

Prepositivus.

N. G. D. A. N. G. N. G. D. A.

ὁ τῶ τῷ τόν τῶ τοῖν οἱ τῶν τοῖς τῶς
 ἡ τῆς τῇ τῶ τὰ ταῖν αἱ τῶν ταῖς τὰς
 τὸ τῶ τῷ τὸ τῶ τοῖν τὰ τῶν τοῖς τὰ.

Postpositivus.

ὄς ἔς ὤς ὄν ὠς οἶν οἰς ὦν οἷς οὖς
 ἦς ἧς ἦς ῶς ἔς αἶν ἔς ὦν αἷς ἔς
 ὀς ὄς ὠς ὀς ὠς οἶν ἔς ὦν οἷς ἔς.

N O M E N.

Declinationes sunt duplices, Simples & Contractæ.

Simplices tres.

Duæ priores sunt parisyllabica, tertia imparisyllabica.

I. Masculinorum in α, & ης, Fæmininorum in α & η.

II. Masculinorum Fæmin. & Communium in ο, vel Atticè in ως, Neutorum in ον, Atticè in ων.

III. Est

III. Est desinentiū in α ι υ ω ν ρ σ ξ ψ.

	G. D. A. V.	Ν. G.	Ν. G. D. A. V.
I.	M. ς η λω η F. ης	α αν	αι ων αης ος αι
II.	ς ω ον ς	ω οιν	οι ων οις ςς οι
III.	⊙ ι α	ε οιν	εις ων οι ας εις

Hic variat numerus Declinationum, nam que nobis est

1. Masculinorū 1. Fæmininorū 2. in ⊙ 2. in ως 3. ———	eā in scholis faciunt	1.
		2.
		3.

I. DECLINATIO.

Masculina in α singulari habent α αν α. sed & Appellativa in ης, Vocativum per α faciunt.

Fæminina in α similiter habent αν & α. Sed α purum, item εα δα Ια retinent α in toto singulari.

II. DECLINATIO.

Attica retinent ω in omnibus casibus, etiam in neutris pluralibus, jota autem quoties occurrit, subscribunt: ut,

ως ω εω ων ως, ω ων, ω ων ως ως ω.

III. DE.

III. DECLINATIO.

De Genitivo.

A.

A assumit τ: ut, ποιήμα ποιήματ.

I & γ.

I & γ admittunt: ut, σίνηπι, σινήπι, γόνυ γόνυ. Sed υ post longam in ε mutatur: ut, άσυ άσε.

Ω.

Ω 4. contractorum habet ο: ut, λητώ λητό.

N. P.

N & P assumunt: ut, παῖν παῖν, hymnus in laudem Apollinis. λάκων λακων. Lacō.

Excipe:

I. εν habentia: ut, άτμῶ άτμῶν, servus.

αιχῶ cervix

υμῶ membrana

λιμῶ portus

φρῶ mens

ποιμῶ pastor

ἀρσῶ mas

πυθμῶ fundum

τέρῶ tener.

II. Communia in ων & Propria in αων & ων, quae ferè ον habent: ut, δίδαμων felix,

lix, ὠδαιμον Ⓞ, μαχάων nomen Medici, ἀμφίων Musicus Thebanus.

III. Faciūt εν Ⓞ Ⓞ ὀξύτονα quaedā in ὠν: ut,
 ἀηδῶν ἀηδοῖ Ⓞ lusciniā σρυμῶν Strymon.
 γοργῶν filia Phorci. τρυγῶν turtur.
 εἰκῶν imago. χελιδῶν hirundo.
 καρῶν regula. χθῶν terra.
 σινδῶν linum tenuissimū. χιῶν nix.

His adde hac Barytona ἄζων axis rota,
 ἀρτέμων velum navis, πέπων pepon. Sed διῶν
 seculum, ἀγῶν certamen, χιτῶν tunica, ἀλῶν
 area Ⓞ quaedam alia, etsi oxytona sunt, tamῆ
 ὦ retinent in obliquis, Ⓞ praesertim Mensium
 Ⓞ, ut vocant, comprehensiva Nomina: ut,
 ποσειδῶν ποσειδεῶν Ⓞ December Ⓞ par-
 tim Januarius, δενδρῶν arboretum.

σιδῶν urbs Sidon, ὠρίωνων Ⓞ Ⓞ ὄν Ⓞ in-
 differenter faciunt.

IV. Propria in φῶν addunt τ Ⓞ: ut, ξενο-
 φῶν ξενοφῶντ Ⓞ, historici nomen.

V. Sed in ὠων propria, Ⓞ alia Participiorū
 formam habentia οντ Ⓞ faciunt: ut, λαοκό-
 ῶν λαοκόοντ Ⓞ, ὀρίζων Horizon, λαομέδων.
 His adde γέρων senex, δράκων draco, λέων leo,
 θεράπων minister.

IV. ατ Ⓞ

VI. ατ⊕ habent δέλεαρ δελέατ⊕, esca.
 ἕδωρ cibus κέαρ cor ὄνειαρ utilitas.
 ἡμαρ dies κλέαρ possessio ἔταρ mamma.
 ἡπαρ epaρ σέαρ adeps φρέαρ puteus.
 Sed δάμαρ uxor δάμαρτ⊕ facit, ὄναρ somni-
 um indeclinabile est.

VII. Quaedam ηρ in ερ⊕ mutant: ut,
 αἴηρ αἴερ⊕ aēr, αἰθήρ aether αἰθέρ⊕, ἀνῆρ ἀ-
 νέρ⊕ & αἰδρὸς vir, In quibusdam fit Syn-
 cope in Genitivo & Dativo singulari, ut, πα-
 τέρ⊕ & πατρὸς, μητέρ⊕ & μητρὸς à μή-
 τηρ, θυγατέρ⊕ & θυγατρὸς à θυγάτηρ fi-
 lia, γαστέρ⊕ & γαστρὸς à γαστήρ venter.

VIII. In ωρ derivata, composita & pro-
 pria per ορ⊕ faciunt Genitivos: ut, ῥήτωρ ῥή-
 τωρ⊕ Rhetor, ἀπάτωρ carens patre, ἕκτωρ
 Hector. Sed ὕδωρ ὕδατ⊕ aqua, σκῶρ σκα-
 τὸς stercus.

Α Σ.

Oxytona pleraq; ἀδ⊕ faciunt, cetera αα-
 τ⊕: ut, παλλὰς παλλάδ⊕ Minerva, πάλλ-
 λαὸς πάλλατ⊕, Pallas filius Evandri, ἀλλᾶς
 ἀλλᾶντος botulus. Facit & ἱμάς ἱμάντος lorū.

Sed ατ⊕ habent τὸ κέρας cornu, κρέας,
 caro, γῆρας senectus, γέρας premium, ἔας
 ανῆρ,

auris, ἔδαι solum, & quaedam alia, quae diligens puer notabit.

Η Σ.

In ης 1. contractorum εῶ habent: ut, ἀληθῆς ἀληθείῶ verax. Cetera ητῶ: ut μάγνης μάγνητῶ.

ἄμης placēt a genus. κρῆς cres. λέβης lebes. ἔρπης ulcus. θῆς merce-τάπητapes. ἐπιβλῆς pessulus. νarius. κέλης equus ἐσθῆς vestitus. σῆς tineā. desultorius.

Et quae orta ab Adjectivis abstractum significant in οτης vel υτης: ut, φιλότης γλυκύτης.

Ι Σ.

In ις 2. contractorum habent ιῶ: ut, πόλις πόλιῶ. Cetera ιδῶ: ut, πάρις πάριδῶ. Sed ὄρνις ὄρνιθῶ avis. χάρις gratia, χάριτῶ, τίς interrogativum Quis? τίνῶ: Sed τὶς indefinitum Aliquis, τινὸς faciunt.

Ο Σ.

In οῦ 1. contr. εῶ: ut, ἰεῖχῶ τείχεῶ murus.

Υ Σ.

Adjectiva in υς εῶ habent, Substantiva ple-

να pleraz υ@ : ut, γλυκὺς dulcis, γλυκέ@,
βότρυς υνα βότρυ@.

Χλάμυς vestis militaris, & πελαμὺς piscis nomen υδ@ habēt, κόρυς galea κόρυθ@.
Sed πῆχυς cubitus, πέλεκυς securis, πρῆσβυς senex εως faciunt.

Ω Σ.

ως 4. contractorum ο@ facit : ut, αἰδῶς αἰδό@. Cetera partim ω@ partim ωτ@ :
ut, ἦρωσ ἦρω@, γέλωσ γέλωτ@, φῶσ φῶλος.

ΑΙ Σ.

αισ αιτ@ : ut, δαῖσ δαιτὸς. Præter παῖσ παιδῖς.

ΑΥ Σ.

αυσ α@ : ut, ναὺσ ναὸς.

ΕΙ Σ.

Regulariter εντ@ : ut, ἡμερόεις ἡμερόεν-
τ@. Quædam tamen ειδ@ : ut, κλεισ κλει-
δὸς, Αιτ εν@ : ut, κτεισ κτεινὸς.

ΕΥ Σ.

Tertia contr. ε@ : ut, βασιλῶς βασιλέ@.

ΟΥ Σ.

Regulariter οντ@ : ut, ὀδῶσ ὀδόντ@, ἀ-
μαθῶσ ἀμαθῶντ@.

πῆσ ποδῖς, ἔσ ὠτὸς βῆσ βοὸς habet.

B

Σ post

Σ post Consonantem.

άλς αλός, τήως τήωθος, μάκας μάκατος.

Ξ.

Ξ habet κ⊙ regulariter: ut, πῶξ πωκός lepus.

Excipe quæ habent.

γ⊙: ut ἄρπαξ, & alia verbalia ἀζῶ γυν-
μιπηγνύω τρώγω φλέγω & similibus. Item

ῥᾶξ acinus. τέτιξ cicada. πέρυξ ala.

αἶξ capra. ἄντιξ ambitus. τρυξ fex.

μάστιξ flagellū. κόκκυξ cuculus. ῥῶξ fissura.

Et habentia γ ante ξ, ut, σύειγξ σύειγ⊙,
λύγξ λυγός singultus, sed pro animali λυγ-
κός facit.

χ⊙ habent βῆξ tussis. πέμφιξ flatus.

πύξ plica. ὄνυξ unguis. κατώρυξ de-

δίπυξ duplex. πομφόλυξ bulla. (fossus.

Sed ἀναξ ἀνακτ⊙ rex, νύξ νυκτός nox, θρυξ

τριχός capillus per τ.

Ψ.

Format regulariter ω⊙: ut, ὠψ ὠπός.

β⊙ habent ἄραψ, φλέψ λιψ χά-
λυψ χέριψ.

φ⊙ κίνυψ & ζυψ.

Sed

Sed κατήλιψ π⊙ & φ⊙ facit.

De Accusativo.

is us aus & us purè flexan habent in Accusativo: ut, πόλις πόλι⊙ πόλιν, ἡδύς ἡδύ⊙, ναῦς ναῦ⊙, βῆς βῆν.

Barytona in is & us non purè flexa v & a habent: ut, πάρις πάριν & πάριδα.

χάρις χάριν, gratia, χάριτα pro dea.

De Vocativo.

Barytona in liquidam desinentia faciunt Vocativum ferè abjecto ⊙ Genitivi: ut, τέλειω τέλει⊙ ὦ τέλειω, μήτηρ μητέρ⊙ ὦ μήτηρ. His adde quatuor oxytona tonum in penultima rejicientia, ἀνὴρ δάερ πατήρ σωτήρ, ὦ ἀνερ δάερ πάτερ σῶτερ.

Declinata per vt abjiciunt τ⊙: ut, λέοντ⊙ λέον.

Barytona in is & us, Adjectiva in us, Substantiva in ds & s abjiciunt σ: ut, ὦ πόλι, βότρυ, ἡδύ βασιλῶ βῆ.

ης i. contract. mutatur in es: ut, ὦ ἀληθῆς.

ἄλλαξ ὦ ἄλλα, παῖς ὦ παῖ, γυνὴ ὦ γυνῆ.

Dativus pluralis.

Fit à Dativo singulari posito σ ante ι, & rejeētis δ τ θ ν: ut, ἄσει ἄσει, πύξιδι πύξι, κέρατι κέρασι, ὄρνιθι ὄρνισι, ἔλλωι ἔλλησι.

Declinata per ντ ex vocali brevi diphthongum, aut ex α ι υ positione producta, naturā longam faciunt: ut, λέοντι λέεσι, χαρίεντι χαρίεσι, παντι πάσι.

In σ post diphthongum vel in ξ & ψ adjiciunt ι Nominativo: ut, ναῦς ναῦσι, χεῦψ χεῦψι. Præter ἔς ὡσι, πᾶς ποσι.

Nomina in ης passa Syncopen, faciunt Dativum pluralem in ασι: ut, αἰδέεσσι πατέεσσι μητέεσσι θυγατέεσσι, χεῖρ quod χεῖρὸς & χεῖρὸς fecerat, χεῖρσι habet.

CONTRACTÆ DECLINATIONES.

Sex sunt, & nascuntur ex 3. simplicium purè flexorum.

I. habet Nomina in ης: ut, δημοθένης, ἀληθής. Et Substantiva in &: ut, τείχεα.

II. Masculina, Fæminina & Communia in ις: ut, ὄφις ἢ πόλις ὁ κῆρ ἢ λάτρεις, Et Neutra in ι: ut, τὸ σῖνηπι.

III. Ma-

III. Masculina in εὺς : ut, βασιλεύς.

IV. Fœminina in ᾠ & ᾠς : ut, σαπφῶ
αἰδῶς.

V. Neutra in ας purum & ρας : ut, κρέας
κρέατ &, & eliso τ κρέα &, contractè, κρέως.

VI. Nomina in us : ut, βότρυς, γλυκὺς.

Regulæ.

I. Contrahuntur D. sing. N. A. V. plu-
rales.

II. In prima & quinta etiam omnes G. &
Accusativi.

III. Vocativi sing. & D. plu. nusquam
contrahuntur.

IV. Quarta G. & Accusativum singula-
rem contrahit, in Vocativo habet οι. Dualis
& pluralis numerus fit ad 2. simplicium, τὰ
σαπφῶ, τᾶν σαπφῶιν.

V. Comparativi in ων, in terminatione
ονα ονες & ονας, eliso v crasin patiuntur : ut,
βελτίονα βελτίοα βελτίω, βελτιόνες βελ-
τιόεις βελτίεις.

Tabula Contractioinum.

Contractiones indicabit Typus Crasium
infra, cui, quia non sufficiens est, in declina-
atione hæ etiam contractiones adduntur.

εἶς, ἀμαθὲς ἐκ ἀμαθῶν, ἀμαθῆντ' ἐκ ἀμαθῶντ'.

COMPARATIO.

Regularis.

Comparativus ἤ τερ' ἢ Superl. in ἤ τ' ατ' ἢ
exit in ἤ ων ἢ ἤ ις.

ὡ ενεστερ' εἰς εστερ'
ων ονεστερ' ὄς ὄστερ'
αἰ αἰτερ' ὅ post longam οτερ'
ης εστερ' ὅ post breuē ωτερ', praeter κενότερ', σενότερ'.
υς υτερ'

ἰων habent

αἰχρὸς turpis αἰχρίων αἰχρίσ' Sic ὅ
ἐχθρὸς inimicus ἐχθρίων ἐχθρίσ'.
κακὸς malus κακίων κακίσ'.
καλὸς pulcher καλλίων καλλίσ'.
πολὺς multus πλείων πλείσ'.

τερ' & ἰων habent

βαθὺς profundus βαθύτερ' ὅ βαθίων.
βραδὺς tardus.
βραχὺς brevis. ἠδὺς suavis.
γλυκὺς dulcis. παχὺς crassus.

B. 4

ἐγίς

ἐγγύς vicinus. ταχὺς celer.
 ἐλαχὺς parvus. ὠκύς celer.
 κρατὺς fortis.

Iones tamen etiam κρείστων θάστων ἐλάστων dicunt ἂ κρατὺς ταχὺς ἔ' ἐλαχὺς.

Irregularis.

μέγας magnus, μείζων μέγιστος
 ῥᾶδιος facilis ῥᾶων ῥᾶτος.

ἀγαθὸς bonus varie com- paratur,	}	ἀμείνων	ἀγαθώτατος
		ἀρείων	ἄριστος
		λῶϊων	λῶϊστος
		βελτίων	βέλτιστος
		βέλτερος	βέλτατος
		φέρτερος	φέρτατος
		—	φέριστος
		—	φέρτιστος

κακὸς malus	}	κακίων	κάκιστος
		χείρων	χείριστος
		χειρότερος	χειρότατος

μείων minor } absq. Pos. ἔ' Superlativis.
 ἥττων minor }

φίλος amicus	φίλτερος	pro φίλωτερος,
λαλὸς	λαλίστερος	(φίλτατος)
ἰδίος	ἰδιαίτερος	

πρώτος

πρωιⓄ matutinus πρωιαίτερⓄ.

ἥσυχⓄ

Fiunt & à Substantivis nonnullis gradus.

κέρδⓄ *lucrum*, κερδιών *utilior* κέρδιςⓄ.

κῦδⓄ *decus* κυδιών *illustrior* κύδιςⓄ.

ρίγⓄ *frigus* ριγιών *horridior* ρίγισⓄ.

ἄλγⓄ *dolor* ἀλγίων *molestior* ἄλγισⓄ.

MOTIO

Adjectivorum.

Adjectiva moventur duabus terminationibus aut tribus.

duabus { *ιω ιω εν : ut, ὁ καὶ ἡ τέρλω καὶ τὸ τέρεν
ων ων ον : ut, σῶφρων
ης ης ες : ut, ἀληθῆς verax
ις ις ι : ut, φιλόπατρις amans pa-
ως ως ων : ut, ὄγεως fertilis. (tria*

tribus { *ας αινα αυ : ut, μέλας niger
Ⓞ η ον : ut, σοφός sapiens
υς εια υ : ut, γλυκὺς dulcis
εις εοσα εν : ut, χαρίεις gratiosus
ς η ςν : ut, ἀπλῆς simplex.*

*In ρ & ξ sunt generis Omnis : ut, μάκαρ,
ἄρπαξ.*

*Ⓞ puri aut ρⓄ fæmininum α est : ut
B S ἄγιⓄ*

ἀγι. & ἀγία, πονηρος πονηρα. Excipe desinen-
tia in ο & ε, quæ faciunt όη & έη, nisi q
precedat, ut, ογδόν χειρσέη δεγύρεα.

Composita & Derivata in &, & quedã
in us & es communia sunt: ut, ό καγή ένδο-
ξ &, άδακρος.

Quedam Nomina Participiorum more
moventur & declinantur: ut, έκων έσα όν.
Sic άεκων & άκων.

ΑΜ & ετ & αὐτός εκείν & neutra faci-
unt άλλο τὲτο αὐτὸ εκείνο.

μεγας	μεγάλη	μέγας
πᾶς	πᾶσα	πᾶν
πολύς	πολλή	πολύ
εἷς	μία	έν. Sic & composita,
ἑδεις	ἑδεμία	ἑδέν
μηδεις	μηδεμία	μηδέν
τρεις	τρια	τρια
τεσσαρες	τέσσαρες	τέσσαρα.

Motio Substantivorum.

Moventur quedam Substantiva dua-
bus terminationibus, ων αινα: ut, λέων λέαινα.

ης ειρα: ut, δωτήρ δώτειρα, dator datrix.

ης i. simpl. ις: ut, πολίτης πολίτις. qua-
dam

dam habent τρια, ut, ψαλτης ψαλτρια.
 ης 3. simpl. ησα: ut, κρης κρησα, Cres gētile.
 υς υσα: ut, λιβυς λιβυσα, Libys gentile.
 ως ις: ut, ήρως ήρωις, ήρωίνη, Heros, herois.
 ους ιουσα ιυνα εια ή ις: ut, βασιλεις βασι-
 λιασα ή ις.
 ξ, οσα: ut, θραξ θρασα, Thrax Threissa.
 ψ οσα: ut, φαψ φασα, palumbus, palūba.

GENUS

Adjectivorum

Cognoscitur ex motione, perinde ut apud
 Latinos, nisi quod multa immobilia Neutrū
 genus non agnoscant: ut, ο καί ή εριβωλαξ,
 fertilis, ubi pro Neutro sumunt τὸ εριβωλον,
 Cujusmodi ή apud Latinos nonnulla inve-
 nies, ut Tricuspis.

Substantivorum

Cognoscitur aut Significatione aut Ter-
 minatione.

De Significatione.

Regula Latinorum de Significatione hic
 quoy locum habent. In ov tamen ubiq, Neu-
 tra

tra sunt, sive marem sive fœminam significent: ut παίγνιον. Ad arbores referuntur etiam frutices: ut, ἡ ἀμπέλῳ, ὕσσωπῳ.

Ex Arboribus Masculina sunt,
ὁ ἔρμεὺς caprificus. λωτὸς lotus.
κέρασῳ cerasus. σύραξ styrax.
κότινῳ oleaster. φέλλῳ suber.

Communia sunt quibus pro diverso sexu ὁ καὶ ἡ præponitur: ut, ὁ καὶ ἡ βῆς, ὁ cum de tauro seu mare, ἡ cum de vacca intelligitur, licet non raro promiscuè ponatur. Sunt ἑξ.

I. Desinentia in ας αδῳ concreta: ut, Φυγασῳ.

II. Derivata ab ἔρχομαι in ηλυσ: ut ἔπηλυσ.

III. Hæc ἔ' similia sequentia, ὁ καὶ ἡ ἀγγελῳ nuncius.

ὁ καὶ ἡ ἀνθρωπῳ.	Φύλαξ custos.
αὐτόχειρ sui interfector.	ἄρς agnus.
γείτων vicinus ἔ' na.	βῆς bos.
ἡγεμῶν dux.	ἔλαφος cervus: va.
κἀσις frater vel soror.	ἵππῳ equus: qua.
λάτρεις famulus: la.	ἡμίονῳ mulus: la.
μάρτυρ martyr.	ἄνῳ asinus: na.
μείραξ puer, puella.	σῦς sus.
παῖς idem.	

Dubia

Dubia sunt quæ citra sexus discrimen ò
vel ñ recipiunt: ut ò vel ñ ἀκατὸ & ναυγίῃ
genus.

άλυς aberratio.	λίθου lapis.
ἀμπυξ crinale.	λύγξ lynx.
ἀμφιτάπησ tapetis genus.	νάρκισσος & narcissus. νεόμηνου luna.
αἰτίχειρ pollex.	οἶμα & uia.
ἄρκτος & ursus.	ὄρνις avis.
ἄρριχος & cophinus.	πάπυρος.
ἄτρακτος & fusus.	πέριδιξ.
βήρυλλος & beryllus.	πίδαξ scatebra.
ἤη caligo.	σκίλαξ catulus.
θῖν agger.	θάμνος & urna.
κάμηλος & camelus.	χίτων anser.
κόρις cimex.	ψίαθ & storea.
κύων canis.	ψίθυρος & susurrus.

De Terminatione.

In α & η primæ simplicium, & ω 4.
contractorum fœminina sunt: Cetera in
vocalem exeuntia Neutra sunt: ut, τὸ ποί-
ημα σίνηπι ἄστυ.

In ν ρ ψ Masculina sunt.

In σ ξ Fœminina sunt.

Exci-

Excipiuntur Fœminina.

I. In ὠν oxytona per ὄνⓈ declinata :
ut, ἡ χθών. Præter ὁ κανών.

II. ἡ ἄλων <i>area.</i>	κῆρ <i>parca.</i>
ἡ γλήχων <i>pubegium.</i>	χεῖρ <i>manus.</i>
μήκων <i>paraver.</i>	λαίλαψ <i>procella.</i>
σεῖρω <i>Sirena.</i>	φλέψ <i>vena.</i>
ἄκτιν <i>radius.</i>	σῆψ <i>seps.</i>
ῥῖν <i>nasus.</i>	ὄψ <i>vox.</i>
ᾠδῖν <i>dolor partus.</i>	καλαῦροψ <i>pedum.</i>
ἡ γαστήρ <i>venter.</i>	

Masculina.

I. In *ας* & *ης* 1. simplicium, & in *ας* αυ-
 τⓈ 3. simplicium: *ut, ὁ βορέας Boreas, χάρ-
 τῆς charta, ἀδάμας ἀδάματⓈ.*

II. In Ⓢ 2. simpl. Item in *ως* εις *ως* &
ως finita: *ut, ὁ λόγⓈ, γέλως, κτεῖς, ὄχλως,
 ὄδῶς.*

Hinc porro excipe quæ sequuntur,

<i>Fœmin.</i> ἡ ἄκυλⓈ <i>glans.</i>	ἄσφολⓈ <i>fuligo.</i>
ἡ ἄμμⓈ <i>arena.</i>	ἄτραπⓈ <i>trames.</i>
ἄσάμινθⓈ <i>petvis.</i>	ἄτραπιτὸς <i>idem.</i>
ἄσφαλτⓈ <i>bitumen.</i>	βάλαωⓈ <i>glans.</i>
	βάσαιⓈ

βάσαⓄ lapis Lydius.	λήκυθⓄ ampulla o-
βίβλⓄ liber.	learia.
βύσσⓄ byssus.	λύγδⓄ lapis quidā
βῶλⓄ gleba.	μήριθⓄ funiculus
γέραςⓄ grus.	μίλτⓄ rubrica.
γνάθⓄ maxilla.	νῆσⓄ insula.
γύψⓄ gypsum.	νόσⓄ morbus.
δέλτⓄ tabula.	ὁδὸς via, Et ab hoc
δοκὸς trabs.	cōposita ut μέθοδⓄ & c.
δρόσⓄ ros.	πλίνθⓄ later.
ἔρημⓄ eremus	ράβδⓄ virga.
ἰώπⓄ equitatus.	σορὸς loculus,
κάκλⓄ carduus.	σποδὸς cinis.
κάρδοπⓄ maetra.	τάφρⓄ fossa.
κάρπασⓄ venenum.	τήβεννⓄ toga
κέρηⓄ cauda.	τείβⓄ callis.
κιβωτὸς arca.	φλόμⓄ verbasca.
κνήκⓄ semen quoddam.	ψάμμⓄ arena.
κόπρⓄ stercus.	ψῆφⓄ calculus.
λάγηνⓄ lagena.	κλεῖς clavis.
λέκιθⓄ vitellus.	ἀλῶς area.

Neutrum τὸ Φῶς lumen.

III. Sunt & Masculina in ης per ητⓄ
declinata, præsertim si non abstractum
significant: ὁ ἄμης, γόης.

Abstra-

*Abstractum autem significantia in οτης
vel υτης fœminina sunt: ut χρησότης γλυκύ-
της. His adde ὄ ἐοθής.*

III. In αξ ηξ & υξ desinentia: ut, ὀ
θώραξ, Præter ἡ αὐλαξ sulcus.

δίπλαξ vestis duplicata.	βήξ tussis-
θρίδαξ lactuca	δήξ cossis
κάμαξ pertica	κῆξ avis quedam
κλίμαξ scala	ἀλώπηξ vulpes
λάρναξ capsula	βέμβηξ trochus
λάταξ strepitus	πήληξ galea
μάσαξ esca	ἄμυξ vellicatio.
μύσαξ labrum supe- rius	ἄντυξ ambitus ro- tarum
ὄμφαξ uva immatura	νύξ nox
πλάξ tabula	σαίδυξ sandyx
σχίδαξ assula	πομβόλυξ bulla
χῆραξ palus, nã pro val- lo masculinum est.	πῆρυξ ala εὐξ palus apud in- feros.

V. Masculina sunt & hæc sequentia.

γυώις semimas	κάνδυς vestis	ἄλις sal, nã pro
κίς cossis	Persica	mari fœm. est.
λίς leo	μῦς mus	ἄμβιξ olla.

λίς

lis linteum νέκυσ mortu^o κοίξ palma spe-
mae mensura πέλεκυς securis *cies.*
genus πῆχυς ulna σκαίδιξ *olus*
ophis serpens πύγξ avis *sylvestre.*
botrus botrus quaedam. τέτιξ cicada.
scabellū σάχυσ spica λάρυγξ guttur
ichthys piscis.

Neutra.

I. In *on ar & or* desinentia: ut, τὸ ξύ-
 λον, νέκταρ ἄορ *ensis. Prater* ὁ ψάρ *sturnus.*

II. In *as* quintæ contractorum, & *o*
 I. contractorum: ut, τὸ κέρας, τείχ^o.

III. τὸ κῆρ *cor.* σκῶρ *stercus.* τέκμων *signū.*
 τὸ πῦρ *ignis.* ὕδωρ *aqua.* σαῖς *massa ex*
éelθωρ desiderii. ἔλωρ *præda.* (tritico.
 πέλωρ *monstrum.*

DERIVATA.

Patronymica ex latinis præceptis nota sunt.

Numeralia.

Cardinalia: εἰς δύο τρεῖς τέσσαρες πέντε
 ἕξ ἑπτα ὀκτώ ἑννέα δέκα ἑνδεκα δώδεκα δεκα-
 τρεῖς δεκατέσσαρες πεντεκαίδεκα ἑκκαίδεκα,
 ἑξ. εἴκοσι τριάκοντα τεσσαράκοντα πενήκον-
 τα ἑξή-

C

τα ἑξή-

τα ἐξήκοντα ἑβδομήκοντα ὀγδοήκοντα ἐνενηκόντα
 ἑκατὸν ἄκκοσι τριακόσι χίλιοι διχίλιοι
 μύριοι.

Ordinalia : πρῶτ⊕ δ'ἄτερ⊕ τρίτ⊕ τέ-
 τάρτος πέμπτ⊕ ἕκτ⊕ ἑβδομ⊕ ὀγδο⊕ ἔν-
 νατ⊕ δέκατ⊕ ἐνδέκατ⊕ δωδέκατ⊕ τρισ-
 καιδέκατ⊕ ἕς. εἰκοσὸς τριακοσὸς τεσσαρα-
 κοσὸς πενηκοσὸς ἑξηκοσὸς ἕς. ἑκατοσὸς χι-
 λιοσὸς διχιλιοσὸς μυριοσὸς.

Verbalia.

Veniunt à perfectis sublato augmento.

A Medio perfecto, α mutando in η vel ⊕ :
ut, σολή ἀμείβω, λόγ⊕. Sed ex perfecti ma-
net : ut, ἤγορα congregavi ab ἀγείρω, hinc
ἀγορά forum.

A Passivo 1. personae in μα μὴ μ⊕
ἕμων: ut ποίημα Φημὴ βαπτισμὸς νοήμων.

A 2. personae in ις 2. contractor. ut
ποιήσις.

A tertia personae in τέ⊕ τὸς της της
τῶρ τήριον ἕτρων: ut, ἐλπιδέ⊕ ποιητῆς
χρῖσὸς χαρακτῆρ ρήτωρ ποτήριον λύτρων.

ANO.

ANOMALA GENERE.

Masculina in plurali Neutra: ὁ δεσμός
τὰ δεσμά, vinculum, ζυγός jugum, τὰ ζυγά.
Sic ἕρετρος remus, σταβμός stabulū, λύχνος
lucerna, μοχλός vectis, νῶτος dorsum, τρά-
χηλος collum.

Fœminina pluraliter Neutra: ἡ κέλυθα.
τὰ κέλυθα, ἡ δίφρος sella, τὰ δίφρα.

Quaedam etiam Fœminina in Nomina-
tivo & Accusativo Duali masculina sunt,
scilicet γυνὴ ὁδὸς πόλις χεῖρ, τὴ γυναικί, ὁ-
δὴ πόλιε χεῖρε.

Declinatione.

μέγας & πολὺς Accusativo faciunt μέ-
γας & πολὺν, In Vocativo ὦ μέγα πολὺ,
Etsi AEschylus μεγάλε etiam dixit. Et γυνὴ
facit γυναικίς.

Abundantia.

ὁ ζύθος cerevisia καὶ τὸ ζύθος, ὁ ζῶς ζη-
νός ζῶνι ζῶνα, καὶ διὸς διὴ διὰ ὦ ζῶ.

PRONOMEN.

Primitiva, ἐγὼ σὺ ἔ ἐστὶ αὐτός ἐκεῖνος
δεῖνα.

Derivativa ἐμός σός ὅς vel ἐός νωίτερ⊕
σφωίτερ⊕ ἡμέτερ⊕ ὑμέτερ⊕ σφέτερ⊕ ἐ-
μαυτῆ σεαυτῆ ἑαυτῆ. Ex quibus ἐγώ σὺ ἔ⊕
δεῖνα generis omnis sunt, cetera ex Motione
cognoscuntur.

Declinatio.

S. ἐγὼ μὲ μοι μέ. D. νῶ νῶν

P. ἡμεῖς ἡμῶν ἡμῖν ἡμᾶς.

S. σὺ σὺ σοι σε. D. σφῶ σφῶν

P. ὑμεῖς ὑμῶν ὑμῖν ὑμᾶς.

S. ὅς ἔ⊕ οἱ ἐ. D. σφεῖ σφῖν

P. σφεῖς σφῶν σφισὶ σφᾶς.

ἔ⊕⊕⊕ iisdem casibus spiritum crassum vel
τ̄ habet, quibus articulus ὀ, Sed αὐ ubi α vel
ἠ in articulo fuit.

Reliqua declinātur ⊕ movētur ut Nomina.

Defectiva sunt ἐμαυτῆ σεαυτῆ ἑαυτῆ, praeterquam enim quod Nominativis carent ⊕ toto duali, priora duo etiam pluralem non habent.

Est ⊕ δεῖνα singulare tantum, quod semper cum articulo ponitur, ὀ δεῖνα aliquis, τῆ δεῖν⊕ vel δεῖνατ⊕ alicujus, τῶ δεῖνι vel δεῖνατι alicui τὸν δεῖνα aliquem.

VER.

VERBUM.

Tempora sunt novem: Præsens, Imperfectum, Perfectum, Plusquamperfectum, Aoristus 1. Aoristus 2. Futurum 1. Futurum 2. & paulò post futurum.

Modi quinq;: Indicativus, Imperativus, Optativus, Coniunctivus & Infinitivus.

Imperat. & Coniunct. non habent Futurum.

Diatheses vel Formæ duæ: ω vel μι & μαι. Hæc porro subdividitur in Mediam & Passivam. Media ferè activè significat aut absolutè, Perpaucapassivè usurpata inveniuntur.

Conjugationes triplices sunt: Sex Barytonæ, tres circumflexæ, & quatuor in μι. Barytonæ characteristicis discernuntur.

De Characteristicis.

	Præs. ante				Futur. Perf.		Perfectum Passivum.		
	ω				ω	α	μαι	αι	ται
1.	β	π	φ	π	ψ	φ	μ	ψ	π
2.	γ	κ	χ	κτ	ξ	χ	γ	ξ	κ
3.	δ	τ	θ		σ	κ	σ	σ	σ
4.	ζ	ω							
5.	λ	μ	ν	ρ	—	κ	—	σ	—
6. Vocalem.					σ	κ	σ	σ	σ

C 3

CON.

CONIUGATIO.

Activa

Media.

Passiva.

Indicat.

τύπω 1	τύπωμα 9	τύπωμα 9
ἐτυπῶν 5	ἐτυπώμεν 12	ἐτυπώμεν 12
ἴετυφα 3	τέτυπα 3	τέτυμαι 11
ἐτετύφειν 7	ἐτετύπεν 7	ἐτετύμεν 13
ἔτυφα 4	ἐτυφάμεν 13	ἐτύφθην 7
ἔτυπον 5	ἐτυπόμεν 12	ἐτύπην 7
τύψω 1	τύψομαι 9	τυφθήσομαι 9
τυπῶ 1	τυπῆμαι 9	τυπήσομαι 9
		τετύψομαι 9

Imperat.

τύπε ετω 8	τύπῃσ εδω 8	τύπῃσ εδω 8
ἴετυφε ετω 8	τέτυπε ετω 8	τέτυψο φθα 8
τύψον αλω 8	τύψαι αδω 8	τύφθητι τω 8
τύπε ετω 8	τυπῆσ εδω 8	τύπηθι τω 8

Optat.

τύποιμι 6	τυπώμεν 13	τυπώμεν 13
τετύφοιμι 6	τετύποιμι 6	ἴετυμμένος εἶεν
τύψαιμι 6	τυψάμεν 13	τυφθείεν 7 (7
τύποιμι 6	τυπόμεν 13	τυπέεν 7
τύψοιμι 6	τυψώμεν 13	ἴετυφθοίμεν 13
τυπόιμι 6	τυπώμεν 13	ἴετυψοίμεν 13
		ἴετυψοίμεν 13

Subj.

Subj.

τύπω	2	τύπωμα	10	τυπωμα	10
τετύφω	2	τετύπω	2	τετυμμένος ὦ	2
τύψω	2	τύψωμαι	10	τυφθῶ	2
τύπω	2	τύπωμαι	10	τυπῶ	2

Infinit.

τύπειν	τύπειναι	τύπειναι
τετυφέναι	τετυπέναι	τετύφθαι
τύψαι	τύψασθαι	τυφθῆναι
τυπεῖν	τυπέσθαι	τυπῆναι
τύψειν	τύψεσθαι	τυφθήσεσθαι
τυπεῖν	τυπέσθαι	τυπήσεσθαι
		τετύψεσθαι

Particip.

τύπων	τυπόμενος	τυπόμενος
τετυφώς	τετυπώς	τετυμμένος
τύψας	τυψάμενος	τυφθείς
τυπών	τυπόμενος	τυπεῖς
τύψων	τυψόμενος	τυφθησόμενος
τυπῶν	τυπέμενος	τυπησόμενος
		τετυψόμενος

Declinatio Participiorum.

ων	ας	ὺς	εῖς	ἔς	ὼς	ᾶ
οντᾶ	αντᾶ	ῶντᾶ	έντᾶ	όντᾶ	όντᾶ	ς
			ς	4		Motio.

Motio.

στα ατα ὕτα ἔτα ἔστα ἦα η
 ον αω ὠ ἐν ὄν ὄσ ον

Formatio personarum.

I	2	3	4	5	6	7	8
S. ω	ω	α	α	ον	μι	ν	—
εις	ης	ας	ας	ες	σ	σ	—
ει	η	ε	ε	ε	fixa	fixa	ω

D. ετον ητον ατον ατων ετον τον τον ον
 ετον ητον ατον ατων ετων των των ων

P. ομεν ωμεν αμεν αμεν ομεν μεν μεν —
 ετε ητε ατε ατε ετε τε τε ε

στο ωσι ασι αω ον εν στω ωστω

9	10	11	12	13
S. ομαι	ωμαι	μαι	ομαι	μαι
η	η	αι	ε	ε
εται	ηται	ται	ετο	το
D. ομεθον	ωμεθον	μεθον	ομεθον	μεθον
εθον	ηθον	θον	εθον	θον
εθον	ηθον	θον	εθω	θω
P. ομεθα	ωμεθα	μεθα	ομεθα	μεθα
εθε	ηθε	θε	εθε	θε
ονται	ωνται	νται	οντο	ντο.

Typis

Typus Crasium.

	ε	ο	η	ω	αι	οι	η	ς
ε	αι	ς	η	ω	αι	οι	η	ς
α	α	ω	α	ω	α	ω	α	ω
ο	ς	ς	ω	ω	οι	οι	οι	ς

A tertia singulari formantur 2. & 3. du-
alis & 2. pluralis. Cetera à prima singulari.

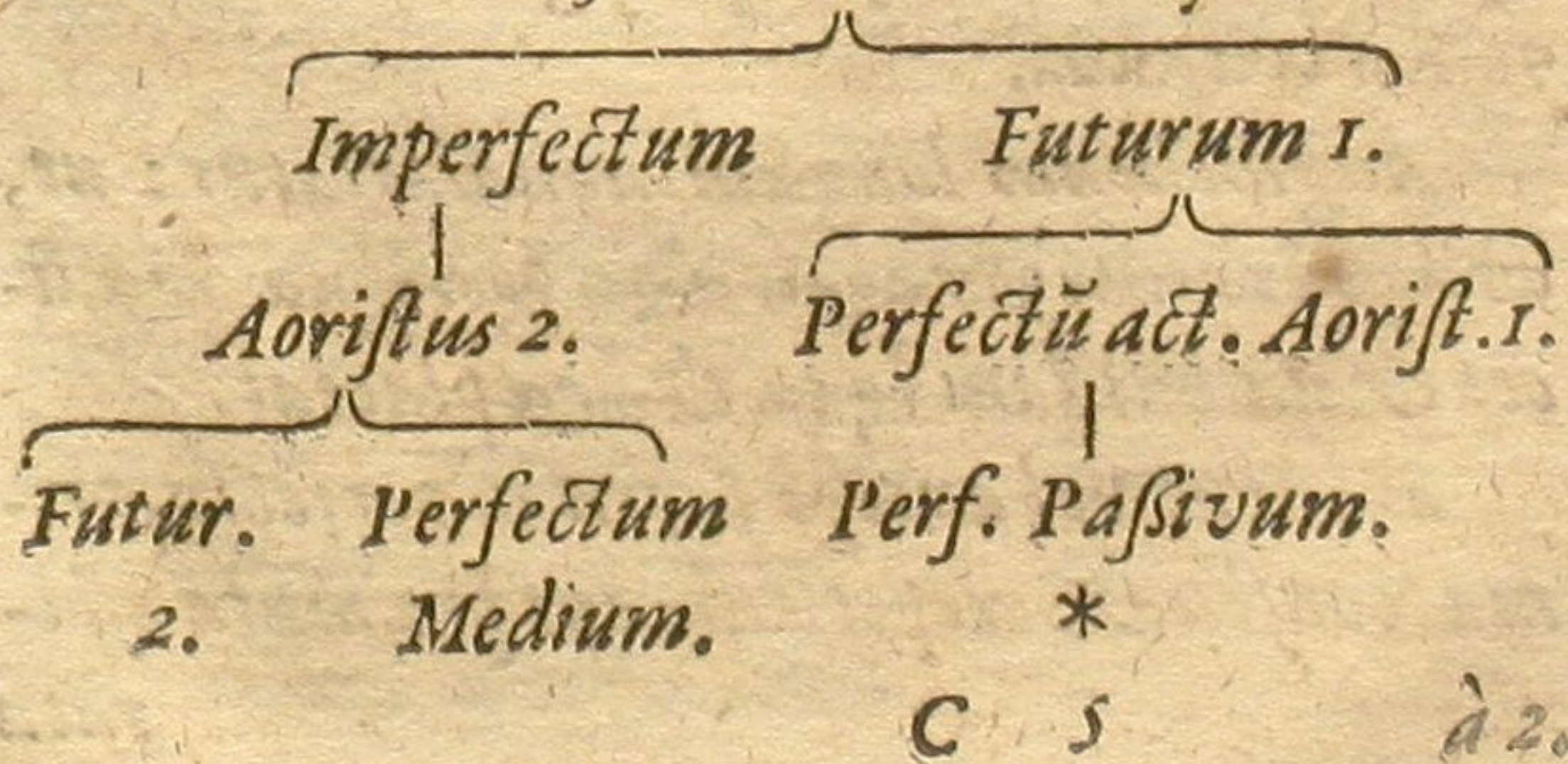
Formata à 3. singulari in λαι vel το purū, τ
assumunt: ut, νεvéμηλαι νεvéμηθου nō νεvéμηθου.

Formatio Temporum.

A Temporibus Indicativi formantur reli-
quorum Modorum & Diathesium tempora,
eadem ab iisdem, hoc est, prasens à prasente,
perfectum à perfecto &c.

Porro unde quodlibet Tempus Indicativi
Activi formetur, sequens typus docebit.

A Prasente Indicativi fit

*

à 2. singulari fit à 3. singul. fit
 Paulo post Futurū. Aoristus I. passivus
 ↑
 Futurum I. pass.

Fit & plusquamperfectum à Perfecto, Et
 in forma Passiva persona prima à prima, se-
 cunda à secunda: ut, à τετυμμαι τετυψαι τε-
 τυπαι sit ἐτετύμω ἐτετύψο ἐτετύπω.

In formatione Temporū observetur Aug-
 mentum, Characteristica & Terminatio.

Augmentum.

Augetur Perfectum ubiq; similiter paulò
 post futurum, sed Aoristi tantum in Indicati-
 vo. Est q; Augmentum duplex, Syllabicum &
 Temporale.

SYLLABICUM est cum verbum in-
 cipiens à Consona, e sibi præfigit: ut, σελω ε-
 σελων εσαλα.

Augmentum longum non variatur: ut,
 απείρω επειρον εσαρηα αιρω ηρον ηρηα ηρα, li-
 cet & quibusdam ηρηα & ηρα placeat.

Si breve vel anceps fuerit in perfecto, pri-
 ma consonans repetitur, aut pro muta aspi-
 rata

rata ejus tenuis substituitur, in plusquamperfecto aliud insuper e assumitur: ut, ἔτυπλον τέτυφα ἔτετύφειν, ἔγραφον γέγραφα ἔγεγράφα, ἔθυον τέθυκα ἔτεθύκην.

TEMPORALE augmentum est, cum verbum incipiens à vocali mutabili eam in longam mutat.

Mutantur autem	}	a in η, ut, ἀκῶ ἤκον, audio.
		ε η ἐγείρω ἤγειρον excito.
		ο ω ὀρύσσω ὤρυσσον fodio.
		αι η αἶρω ἤρον tollo.
		αυ ηυ αὐλέω ἤυλεον tibiis cano
	οι ω οἰκέω ὤκεον habito.	

In compositis verbum solet augeri non prepositio: ut, ἐκβάλλω ἐξεβάλλον. Dicitur tamen κῶπρον ἐκάθιδον ἐκάθιζον, ab ἐπέπω dico, καθάδω dormio, καθίζω sedere facio.

Incepta ab immutabili vocali non augentur: ut, ἤχέω resono, ἤχεον, εἶδω video εἶδον.

Vocalem e plurima non mutant in η, sed augent addito jota: ut, ἔχω εἶχον non ἤχον habeo. Sic:

ἔπω dico.	ἐλύσσω volvo.	ἐσῆκω persto.
ἔζω colloco.	ἔρπω serpo.	ἐσιάω cibo.
ἐθίζω assue- facio.	ἐρπύζω idem.	ἔω mitto.
		ἔλω

ἔλω capio. ἔρεω dico. ἐπορευομαι sequor.
 ἔλκω traho. ἑάω sino. ἐργάζομαι operor.
 ἔλκύνω idem. ἐρύω traho.

De Futuro. Reg. I.

Verba in ὤω regulariter Futurum 1. &
 que inde sequuntur, ad 2. conjugationem fa-
 ciunt: In ζω vero Ἔω purum ad tertiam:
 ut, ὀρύσσω ὀρύξω ὄρυχα ὄρυγμα, φρά-
 ζω φράττω πέφρακα πέφραγμα, ἀκίσσω ἀκί-
 σω ἤκισκα ἤκισμα.

Excipe.

Sequentia in ζω fiunt ad 2. Barytonorum.
 ἀβρότάζω aberro. αἰμώζω ploro.
 ἀλαπάζω populo. ῥέζω facio.
 βαστάζω porto. στάζω stillo.
 ἐναρίζω occido. στεναζω gemo.
 κράζω clamo. στήριζω firmo.
 μασιζω flagello. σίζω pungo.
 μερμηρίζω anxie cogito.

Sequentia ad 2. & 3. simul, hoc est, in Fu-
 turo habent ζω & σω: ut, ἀρπάζω ἀρπάξω
 & ἀρπάσω.

Βάζω loquor, quod in Praterito χ tantum
 habet.

Βεζω

βρίζω dormio, δισάζω dubito, παίζω ludo.
 πλάζω errare facio, πλάγξω habet, hinc
 ἐπλάγχευ.

In ω duo sunt, quae ad 3. Barytonorum
 sunt, πλάσσω fingo, πλάσσω, ἰμάσσω loris
 cado, ἰμάσσω.

Regula II.

Verba 5. Conjugationis quia penultimam
 futuri corripunt, ideo posteriorem consonan-
 tium, aut ex diphthongo vocalium abjici-
 unt, ω autem circumflectunt: ut, τέμνω τε-
 μῶ, σπείρω σπερῶ.

De Perfecto.

ω in 5. Barytonorum convertitur in κα.

Dissyllaba in λω νω ρω mutant ε in α:
 ut, σελῶ ἔσαλακα.

In dissyllabis ινω υνω ενω tollitur ν: ut τεί-
 νω τενῶ τέτακα.

Sed δέμω habet δέδμηκα, κάμνω κέκμηκα,
 νέμω νενέμηκα, μένω μέμνηκα, ἴμνω τέτμηκα.

De Aoristo. 1. habente -

Futuri α mutatur in η, ε in ει: ut, ψαλῶ
 ἔψηλα, σελῶ ἔσειλα.

Quinq; verba in Aoristo 1. non habent
 chara-

*characteristicam Futuri, ἔπω ἔνεγκω εὖ θεώ
δῶ, εἶπα ἔνεγκα ἦκα ἔθηκα ἔδωκα.*

De Aoristo 2. habente υ υ.

η εὖ mutantur in α: ut, ἔληβον ἔλαβον.

*αι εὖ & priorem vocalem abjiciunt, αι αυ
& posteriorem: ut, ἔλειπον ἔλιπον, ἦκουον ἦκον.*

*Verba quae habent κη πι μν ξ ante ω, po-
steriorem abjiciunt: ut, ἔτυπῶν ἔτυπον.*

*Futuri 4. Conjugationis σ facit δ, ζ verò
γ: ut, φράσω ἔφραδον, πρᾶζω ἔπραγον.*

*Dissyllaba 5. Conjugationis αι mutant in
α, trissyllaba in ε: ut, σπείρω ἔσπαρον, ἐγείρω ἦ-
γερον.*

*ε ante aut post liquidam in dissyllabis mu-
tatur in α: ut, πλέκω ἔπλακον. Sed βλέπω
λέγω φλέγω e retinent.*

De reliquis Modis.

*Imperativi 3. singularis in omni diathesi
fit à secunda duali sui Indicativi, ον in ω ver-
tendo, ubi in perfecto activo ε & medio α si-
mul in ε mutatur.*

*Optativus abiq; habet jota, Coniunctivus
verò vocalem longam, aut diphthongum.*

ME.

ΜΕΔΙŪΜ.

Perfectum habet characteristicā Aoristi 2.

Futuri e mutatur in ο, ει in οι: ut, λέξω λέ-
λογα, λείπω λείψω λέλοιπα.

In Aoristo 1. αο secunda singularis conflu-
it in ω: ut, ἐτύψω pro ἐτύψαο.

In Infinitivo 3αι fit ex 3ον 2. dualis, ut 3
in passivo: ut, τύπτεσθαι à τύπτεσθον.

P A S S I V V M.

Indicativus Modus.

Tertia pluralis perfecti, si 3. singularis de-
sinat in ται non purum, effertur per Partici-
pium perfectū cum Verbo εισι, Plusquamper-
fectum cum ἦσαο: ut, τετυμμένοι εισι, τετυμ-
μένοι ἦσαο. In ται purum sunt πενται: ut:
γενέμεται γενέμελωται.

In 6. Barytonorum Perfecti passivi 1. 3
3. singularis, si penultima sit longa, σ non
admittit: ut, πεποίημαι, ποιη, πεποίησμαι.
Excipe ἤκασμαι.

Imperativus.

Secunda sing. presentis 3 perfecti fit à 2. sin-
gulari sui Indicativi, mutando η in ε, αι in ο.

Aoristi faciunt 2. singularem à 2. duali
sui Indicativi τον in 3. verso, in reliquis perso-
nis

nis τ recipiunt: ut, ἐτύπητον τύπηθι τυπήτω.
 Quod si aliud θ in proxima syllaba præcessit,
 τ retinetur: ut, ἐτύφθητον τυφθητι, non τύ-
 φθητι.

Optativus & Coniunctivus.

Perfectum passivum à perfecto in μοι non
 purum effertur per participium & Verbum
 Substantivum: ut, τετυμμένθ & εἶλω, τετυμ-
 μένθ & ὦ. Cætera ipsum regulariter formant,
 non transposito accentu: ut, πεποίημλω πε-
 ποιήθω, πεποιώμω πεποιήθω, δεδοίμλω δεδοίω,
 ἐ-
 ἴωμω ἐ-
 ἴωται, δεδώμω δεδώω, δεδώται.

CIRCUMFLEXA.

Conjugationes circumflexæ tres sunt: I.
 in εω, ut ποιέω. II. in αω, ut βοάω. III. in
 οω, ut χευσόω. Contrahitur autem tantum
 Præsens & Imperfectum ubiq̃, reliqua tem-
 pora fiunt ut Barytona. Contractiones do-
 cet Typus Crasium, supra fol. 39.

Futurum I. fit si præter Characteristicam
 mutes ε vel α in η, ο in ω: ut, ποιέω ποιήσω,
 βοάω βοήσω, χευσόω χευσώσω. Hinc excipe
 ε α vel ο retinentia.

αἰδέομαι

αἰδέομαι veneror. κηπιάω laboro.

ἀκέομαι sano. ὀλέω perdo.

ἀκροάομαι audio. ὀμῶω juro.

δρῆκῶ sufficio. ὀράω video.

γελάω rideo. σπάω traho.

διφάω quaro. σορέω sterno.

δράω facio. τελέω perficio.

ἐάω sino. φλάω contundo.

ἐλάω agito. φυράω misceo.

ἐμέω vomo. χαλάω laxo.

ἔω induo.

Et duplicem figurativam habentia, εσω
vel ησω, & ασω vel ησω: ut αἰνέω laudo, ἀ-
λοάω trituro, ἀχθέομαι premo, δέω ligo, κη-
ρέω saturo, κωνέω laboro, φορέω fero, φρονέω
sapio.

Aoristo 2. & quae inde fiunt pleraq; ca-
rent. Exceptis paucis in εω & αω non purū:
ut, ἡμαρτον ἀμαρτέω, ἡμάρτεον ἡμαρτον.
Sic ἀβλατέω δῖρέω θάπείω μαθέω παθέω πο-
ρέω ρέω τυχέω inusitatis.

Infinitivus activus 3. circumfl. mutat
οειν in ἔν: ut, χευσἔν ἀχευσόφν non χευσόιν.

VERBA IN MI.

Conjugationes verborum in μι sunt qua-
tuor,

D

tuor,

tuor. I. ut, τίθημι. II. ut, ἵσθημι. III. ut, δίδωμι. IV. ut, ζέωμι. Oriuntur à verbis in ew αω ow & υω. Priores tres habent reduplicationem in presente & Imperfecto in omnibus Modis.

Reduplicatio est duplex: Propria & impropria.

Propria est, cum prima Verbi Consonans, aut tenuis pro aspirata, cum jota praefigitur: ut: τίθεω, δίδωω, ἵσθηω δόω.

Impropria, cum Verbo incipienti à vocali aut s jota praefigitur aspiratum: ut, ἔω, ἱέω, ἵάω ἰσάω.

Aoristus 2. fit ab Imperfecto abjecta reduplicatione.

Futuro 2. Verba in μι prorsus carent, cetera tempora fiunt ut Barytona.

ACTIVVM.

Indicativi praesens habet μι σ σι τον τον μεν τε σι: ut, τίθημι τίθης τίθησι, τίθετον, τίθετον, τίθεμεν τίθετε τίθεισι, Nam 3. pluralis penultimam circumflectit.

Imperfect. v: ut, ἔτιθλων ηετον ετιω, &c.

Imperativus θι: ut, ἵσαθι. Sed τίθημι habet τίθετι pro τίθεθι, propter θ praecedens.

Opta-

Optativus v: cum jota Optativi: ut, τιθέλω.

Conjunctivus ω: ut, τιθῶ ἢς ἢ ἔc.

Infinitivus ναί: ut, τιθέναι.

Participiū σ: ut, τιθεὶς ἰσαὶ δίδῶς ζῶγνὺς.

Præsens ἔ Imperfectum Indicativi acti-
vi singulare recipit figurativam longam η
vel ω: ut, τίθημι, ἰσημι, δίδωμι, pro τίθειμι ἰ-
σαμι δίδομι. Sunt enim τιθε ἰσα δίδο literæ
fixæ. Similiter Aoristus 2. in Indicativo Im-
perativo ἔ Infinitivo in omnibus numeris:
ut, ἔστω ἢς ἢ ἦτον ἦτω ἦμεν ἦτε ἦσαν. ἔθηθι ἔθη-
τω, ἔθηναί. Præter ἔω δέω δέω, quorum Aori-
sti 2. similes sunt Imperfectis demt a redupli-
catione: ut, ἔω ἢς ἢ, ἔτον ἔτω ἔμεν ἔτε ἔσαν, ab
ἔλω ἢς ἢ, ἔετον, ἔc.

Imperativus præsens ἔ Aoristus 2. fiunt
ut Aoristi passivi in Barytonis. Nota ἔθι. Δέτε
δέθι, vel ἔς Δές δές.

Activi

Pass.

Conjuncti. præsens	{	τιθῶ ἢς ἢ	τιθῶμαι ἢ ἦται
		ἰσῶ ἄς ἄ	ἰσῶμαι ἄ ἄται
		διδῶ ῶς ῶ	διδῶμαι ῶ ῶται

In 2. verborum in μι Aoristus 2. retinet η:
ut, ἔω ἢς ἢ, βῶ βῆς βῆ.

D 2

Quarta

*Quarta Conjugatio format Optativum
& Coniunctivum in Barytonis.*

MEDIUM ET PASSIVUM.

*Præsens & Imperfectum habent figurati-
vam brevem, & in 2. singulari σ: ut, τίθε-
μαι τίθεσαι, ἐτίθειμι ἐτίθεσο. Similiter Perfe-
ctum & Plusquamperfectum Passivum, τέ-
θειμαι τέθεισαι, ἐτέθειμι ἐτέθεισο.*

*In Medio Perfectum non habetur, ut nec
Aoristus 2. in Passivo.*

*Optativus & Coniunctivus Præsens ac-
centum primæ personæ non transponunt: ut
τιθείμι τιθείο τιθείτο. Excipe quorum acti-
va non sunt in usu: ut, δυνάμιμι δυνάιο,
non δυνάϊο.*

ANOMALA

*ἄγω duco, Atticè ἄγηχα & ἀγήοχα. Ao-
rist. 2. ἤγον & ἤγαγον.*

αἰρέω capio, aor. 2. εἶλον ab ἔλω inusitato.

αἰρέομαι eligo, αἰρήσομαι, ἤρημαι, ἤρεθην.

*αἰσθάνομαι sentio, αἰσθήσομαι sentiam,
ἤσθημαι sensi, ἤσθόμιμι idem.*

*ἄλισκεω capio, ἄλώσω. Sed perfectum &
aorist. 2. significant passivè, ut, ἤλωκα & ἐά-
λωκα*

λωκα *captus sum*, *Sic* ἤλων ἔ αιάλων ἀλώ-
 ναί, ἀλῆς.

ἀμαρτάνω *pecco*, *facit tēpora ab* ἀμαρτίω.

ἀμφιέννυμι ἔ ἀμφιέμω *induo*, ἀμφιέσω.

δέσσω *placeo*, δέσω.

αὐξώ *augeo*, αὐξήσω.

βαίνω *eo*, βήσομαι βέβηκα ἔβην ἄ βάω.

βάλλω *jacio*, βέβληκα ἄ βλέω.

βρώσκω, *comedo*, βρώσω.

Γαμέω *uxorem duco*, ἔγημα ἄ γάμω.

γίνομαι γίγνομαι ἔ γείνομαι *nascor*, *pra-*

ter med. γέγονα *fui*, *vel factus sum*, *poëticè*

γέγαα, ἐγενάμην *genui*, γρήσομαι *vel* γρηή-

σομαι ἄ γράω *vel* γρηάω, γεγρήμην, ἐγρήθην,

ἐγρόμην.

γινώσκω *cognosco*, γνώσομαι, ἔγνωκα, ἔγνω-
 σμαι, ἔγνω.

Δεῖ *oportet*, ἔδῃ, δεήσῃ, ἐδέησε, δεῖσι, δεῖν δεῖν.

δεῖδω *timeo*, δέσω ἔ δέσομαι, δέδεικα, ἔ

perfectum medium δέδοικα *pro* δέδοιδα. *Io-*

nica δέδια ἔ δείδια, δέδιθι ἔ δείδιθι.

διδάσκω *doceo*, διδάξω.

εἶδω *scio*, *video*, εἴσομαι ἔ ἴσομαι, οἶδα,

εἶδως εἶδον εἶδείην εἶδῶ εἶδέναι *ab* εἶδημι.

εἰμί *sum*, εἶ *vel* εἷς ἐσὶ ἐσὸν ἐσόν, ἐσμέν ἐσῆ

εἶσι.

D 3

Imper.

Imperfectum λῶ ἤσ ἢ vel λῶ ἤτον ἤτις &c.

Imperf. med. ἤμῳ ἤσο ἤτο &c.

Fut. ἔσομαι ἔσῃ ἔσεται vel ἔσῶ.

Imperat. ἔσο vel ἴθι ἔσῶ.

Opt. εἴλω.

Subjunctivus ὦ ἤσ, &c.

Infinitivus εἶναι.

Particip. ὢν.

Pro Perfecto utimur γέγονα ἢ γένομαι.

εἰμι eo, εἶ vel, εἰς εἶσι, ἴτον ἴτον ἴμεν ἴτε ἴσσι
vel ἴασσι. *Imperfect.* εἶν εἶς εἶ ἴτον ἴτις. *Per-*
fect. εἶκα. *Aor.* 1. ἦσα & per dialysin ἦισα,
pro εἶσα. *Aor.* 2. ἴον. *Fut.* 1. εἶσομαι. *Imper.*
ἴθι ἴτω. *Optat.* ἴοιμι. *Conj.* ἴω. *Infinitivus*
ἴναι. *Particip.* ἴων. *Perfect. med.* εἶα ἦα &
ἦια.

ἔρχομαι venio ἐλθῶσομαι ἤλυθον & ἤλθον
ἐλθε.

ἄρισκω invenio, format tempora ab ἄ-
ρίω, aorist. 1. παρῖν. ἄριθίω.

ἔχω habeo, ἔξω & ὀρήσω, ἔχηκα, ἐχέθλω
ἢ ὀρέω.

θάπτω sepelio, aor. 2. ἔταφον, perfect. med.
τέθηπα.

θνήσκω morior, θανῶμαι & τεθνήξομαι,
ἔθανον

ἔθανον τεθνηκα, à θναω inusitato, Ionice τε-
θναα. Infinitiv. perfect. τεθνᾶναι.

ἵημι mitto, perfect. ἔηκα, aor. 1. ἤκα, a-
orist. 2. ἔω perf. pass. εἶμαι, aor. 1. pass. ἔθην
ab ἔω.

ἵστημι statuo, aor. 2. ἔστημι steti vel positus
sum. Perf. ἔστηκα ἔστακα ἔσταα steti, ἔσταως
ἔ per Crasin ἔσως ἔσῶσα ἔσως ἔσῶς. Aori-
stus 2. medius non est in usu.

καλέω voco, καλέσω κέκληκα.

κείμαι jaceo, κείσομαι.

λαγχάνω sortior, κληρώσομαι, εἴληχα.
Perfect. med. λέλογχα, aor. 2. ἔλαχον à
λήχω.

λαμβάνω capio, λήψομαι ἔλαβον εἴληφα.

λαθάνω lateo, λήσω ἔλαθον λέληθα latui,
λέλητμαι calatus fui.

μαθάνω disco, facit tempora à μα-
θείω.

ὀλλυμι vel ὀλύω perdo, ὀλέσω, ab inusi-
tato ὀλέω, perfect. med. ὤλα, futur. 2. ὀλώ,
aor. 2. ὀλόμην.

ὀμνυμι vel ὀμνύω juro, ab ὀμόω facit
tempora.

Πάχω *patior*, πείσομαι, ἔπαθον πέπονθα.
 πίνω *bibo*, πώσω, ἔπιον, πίομαι ἢ πιῶ-
 μαι, *bibam*, πέπομαι, à quo cetera deri-
 vata.

πικράσκω *vendo*, πέπραμαι ἐπράθλω.
 πίπτω *cado*, πεσῶμαι, ἔπεσον πέπιωκα.
 πωθᾶσομαι *audio*, πώσομαι ἐπυθόμην
 πέπυσμαι.

ρέω *fluo*, ῥώσω ἢ ῥύσω ἔρρύηκα ἔρρύλω.

τέμνω *seco*, τμήξω τέτμηκα ἔταμον ἢ ἔτε-
 μον ἐτμάγλω.

τίθημι *pono*, θήσω τέθεικα ἔθηκα, *perfect.*
passiv. τέθειμαι, *aorist.* 1. *pass.* ἐτέθλω.

τίκω *pario*, τέξω ἔτεκον τέτακα.

τρώγω *edo*, *aor.* 2. ἔφαγον. *fut.* 2. *mediū*
 φάγομαι *pro* φαγῶμαι.

τυγχάνω *sum*, *consequor*, τώξομαι à τώ-
 χω, ἢ τυχήσω, ἔτυχον, *tanquam* à τυχέω.

φέρω *fero*, οἶσω ἐνήνοχα ἠέγυκα ἠέγυκον
 ἠέχθλω *ab* ἐνέγκω.

χαίρω *gaudeo*, χαρήσομαι, *aor.* 2. *mediū*
 ἐχαρόμην, *passivus* ἐχάρην.

χάσκω *hio*, *hisco*. Cetera tempora à χαι-
 νω.

ώθειω

ἴθῆω *trudo*, ἴθῆσω & ἴσω, ἔωκα, ἴσαι
ἔωσμαι.

IMPERSONALIA.

Prima forma, δῶ *oportet*, ἔδδ, ἄρη *idem*
ἔρη, πρέπδ *decet*, ἔπεπε, πρεστήκδ *decet* πρεσ-
τήκε.

Secunda forma, γράφεται *scribitur*, ὁμο-
λογεῖται *in confesso est*, *liquet*.

DE DIALECTIS
Nominum.

		Com.	Ioni.	Dor.	Æol.	Poët.
Decli- nati- onis	I.	Gen. sing.	8	εω	α	αο ω
		Gen. plur.	ῶν	εων	ᾶν	αων
	II.	Gen. sing.	8	οιο	ω	
		Acc. plur.	86		ωσ υ6	

Iones Dativo plurali in σ *adjiciunt jota*:
ut, λόγοισα. *In* 1. *simplicium mutant α longiē*
in η: *ut*, σοφίη.

In 2. *Contractorum jota penultimum in*
ε: *ut*, πόλιε & πόλεε.

In 3. *vero ε penultimum in η*, *nisi sequa-*
tur υ: *ut*, βασιλέε & βασιλήε.

D 5

Attici

Attici Vocativum ubiq; Nominativo similem habent. In 2. & 3. contractorum in Genitivo singulari eos: ut, πόλεως βασιλέως.
Pronominum.

Iones in ἐγὼ σὺ & resolvunt & in εὖ & εἰς, ὦν in εῶν & εἰῶν, εἰς in εἶς, ἄς in εἰς, ὦ in ὦν, ὦν in ὦν.

Attici & in ἐθεῖν & ἔθεν, Dores in εἰ mutāt.

AEoles Nominativum & Accus. dualē, ac totum plurale declinant in 3. simplicium: ut ab ἐγὼ ἄμμε ἄμμες ἀμμέων ἄμμι ἄμμες. Ἀ σὺ ὕμμε ὕμμες. Ab ἔσφε.

Attici ἐγώγε, AEoles ἐγών, Dores ἐγώνη.

Pro σὺ σὺ σοὶ σέ, Dores τὺ & τῶν, τῷ, τοὶ & τείν, τὺ: pro ἡμεῖς ὄμμες, pro ὑμεῖς ὕμμες.

Verborum.

Iones & Poëta quodlibet augmentum abjiciunt.

Dores Futurum 1. Activum & Medium circumflectunt: ut, τυψῶ τυψέμεν pro τυψῶ τυψόμεν.

In 4. Barytonorum ω Attici in ι mutāt, quod & in Nominibus solent. Futurum ιω ab ιζω in polysyllabis in ἰῶ, ισομεν in ἰσμεν: ut, βαδῖω βαδίσμεν, pro βαδίσω βαδίσομεν.

Personis

Personis in σ Aëoles addunt $\theta\alpha$: ut, αἰ-
δα $\theta\alpha$ & per Syncopen οἰ $\theta\alpha$, ab οἶ $\delta\alpha$.

Dores pro $\mu\epsilon\nu$ in plurali dicunt $\mu\epsilon\varsigma$, pro
με $\theta\alpha$ με $\delta\alpha$, pro $\alpha\sigma\iota$ εἰ $\sigma\iota$ $\gamma\sigma\iota$ & $\delta\sigma\iota$, $\alpha\upsilon\tau\iota$ $\epsilon\upsilon\tau\iota$
ον $\tau\iota$ & $\delta\upsilon\tau\iota$, pro γ &.

Imperfectum & Aoristos singulares Indi-
cativi activi Poëta faciunt à 2. persona,
sublato augmento & addito $\kappa\omicron\nu$, Quod si vo-
calis longa syllabā $\kappa\omicron\nu$ precedat, eam in bre-
vem vertunt: ut, ab ἔτυπες fit τύπεσκον, ab
ἐποίεις ποίεσκον in singulari & 3. plurali co-
lumna 5.

Bæotii interponunt $\sigma\alpha$, pro ἔτυπον, ἐτύπισ-
σαι, Quemadmodum rursus in Aoristis pas-
sivis per Syncopen & Systolen dicunt ἔτυφθεν
pro ἐτύφθησαι.

Attici in quorundam augmentis utun-
tur Ectasi: ut, ἡμελλον pro ἔμελλον. Item Prof-
thesi prefixo ϵ ; inceptis ab \omicron vel ω : ut, ἑώρων
ἑώγα ἑώσμαι ἑώνημαι, ab ὀράω οἶγω ὠθω ὠνέο-
μαι. Sic ἑοικα ἑεῖπα ἑεργα ἑεολπα, Et plus-
quamperfecta, ἑώκειν ἑώργειν ἑεάλπειν ab inu-
sitatis ἑργω ἑλπω, ut illa ab εἶκω & ἔπω. $\text{A}\mu\epsilon$
repetitis primis duabus literis ab α ϵ \omicron incipi-
entium, idē in perfectis: ut, ἀκήθηα ἐλήλυθα
ὄλωλα,

ὄλωλα, ab ἀκῶ ἐλῶθω ὄλω. Ubi in hypertrisyllabis tertia syllaba Systolen patitur, η in ε, ω vel οι in ο mutatis: ut, ἀλήθω ἤληκα ἀλήλεκα ἀλήλεσμαι, ἐρωτάω ἠρώτηκα ἐρηρότηκα, ἐτοιμάζω ἠτοίμακα ἐτητόμακα ἐτητόματμαι.

Columna 1. A Eoles pro εις ει faciunt ης η, Dores εις ε, nisi circumflectatur.

Columna 6. Verba 1. circumflexorum Atticè & AEolicè οἶμι contractum in οἶω mutant: ut, κρατοῖμι κρατοῖω.

Col. 8. Attici pro ετῶσα & ατῶσα, οἶων & αἶων, pro δῶσα vero δῶν faciunt: Sed perfectum non variat Dialecto.

Col. 9. pro η Attici ει, Iones εαι. Sed col. 10. ηαι faciunt.

Col. 13. pro ντο ποστ αι οι ποετα ατο habent.

In Infinitivo Attici & Dores mutant terminationem ναι in μεναι, ειν in εμεναι: Iones in μεν & εμεν: ut, δῆναι δόμεναι δόμεν, τύπην τυπέμεναι τυπέμεν.

AD-

ADVERBIA.

Interrogativa.

Indefinita.

πῶς ubi?

πῶς alicubi.

πῶθι ubi?

πῶθι alicubi.

πῶθεν unde?

πῶθεν alicunde.

πῶι quò?

πῶι aliquo.

πῆ quà?

πῆ aliqua.

πότε quando?

πότε aliquando.

πῶς quomodo

πῶς aliquo modo.

In Loco: ἐνθα hic, αὐτόθι ibi, ἰσθις, ἐκεῖ illic, τηλόθι procul, ἐγγύθι prope, ἐνδον intus, ἔξω extra, foris, ἄνω supra, κάτω infra, ἔρανόθι in caelo, οἴκοι vel οἰκόθι domi, ἄλλοθι alibi, ἀθλιώησι Athenis.

Ad locum: ἐνθάδε huc, αὐτόσε eo, ἰσθας, ἐκεῖσε illuc, ἔρανόσε in caelum, οἴκαδε domum, ἄλλοσε alio, ἀθλιώαζε Athenas.

De loco: ἐνθεν hinc, αὐτόθεν inde, ἰσθινς, ἐκεῖθεν illinc, ἔρανόθεν caelitus, οἰκοθεν domo, ἄλλοθεν aliunde, ἀθλιώηθεν ex Athenis.

Per locum: τῆδε hac, ταύτη ἰσθας, ἐκεῖνη illac, Etsi discrimen, quod latinis est inter Hic, ἰσθις & illic: Huc ἰσθις & illuc, Graeci

non

non usq; adeo observant, sicut nec pauca ad
diversas locorum differentias simul referun-
tur, nam τῆδε etiam in loco significat, Hic.

Temporis: νῦν nunc, χθες heri, σήμερον
hodie, αὔριον cras, πάλαι olim.

Numeri: ἅπαξ semel, δὶς bis, τρεῖς ter, τε-
τράκις πεντάκις ἑξάκις ἐπτάκις ὀκτώκις ἐν-
νάκις δεκάκις ἑνδεκάκις δωδεκάκις τρισκα-
δεκάκις τεσσαρεσκαδεκάκις, εἰκοσάκις τρι-
ακοντάκις, ἑκατοστάκις, χιλιάκις, πολλάκις.

Negandi: ἔστι non, ἕδαμῶς nequaquam.

Affirmandi: ναὶ ita, ὄντως revera.

Prohibendi: μὴ ne.

Optandi, εἴθε, αἴθε, ὡς utinam.

Interrogandi: τίπτε cur? μῶν num? πῶς
ubi?

Similitudinis: ὡς, ὡσπερ, καθὰ sicut.

Qualitatis: καλῶς bene, βῆ bene, κακῶς
male.

Quantitatis: σφόδρα valde, ὀλίγον pa-
rum, &c.

PRÆPOSITIONES.

Infrà habebuntur fol. 65.

CON:

CONIUNCTIONES.

Copulativa: καὶ, τε.

Connexiva: εὐν, εἰ, εἴπερ, ὅτι.

Discretiva: μὲν quidem, δὲ verò, καὶπερ, εἰς, ὅμως tamen.

Disiunctiva: ἢ aut, εἴτε, εἴτε sive sive.

Causales: γὰρ, ὅτι, ἵνα, ὡς, ὥστε.

Conclusiva: ἔν, ἄρα igitur.

Haecenus Etymolo-

gia.

SYNTAXIS.

Quorum Constructio cum latina Syntaxi convenit, ea ex latinis petantur, De ceteris pueri has sequentes observanto regulas.

I.

Adjectiva neutra saepe Substantivis Masculinis & Faemininis adduntur: ut, ἀνικητον ἢ ἀλήθεια, invicta veritas.

II. Con-

II.

Constructio Adjectivorum cum Substantivis frequenter in Partitivorum Syntaxin convertitur: ut, τὰ καθαρὰ τῶν σωμάτων, pro σώματι.

III.

Casus relativi Atticè convenit cum Antecedente: ut, Πίσυς τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν, pro, ὃν εἶπεν.

IV.

Adjectiva neutra saepe Substantive ponuntur: ut, τὸ σοφὸν τῶν σολομῶντι, pro ἡ σοφίᾳ.

V.

Atticis neutrum plurale verbo gaudet singulari: ut, τῷ δρυγυρίῳ πάντα ἰσοτάσσεται.

VI.

Elegans pleonasmus est, cum Verbis Substantivis τυγχάνω, ἰσάρομαι, γίνομαι additur Participium ὦν: ut, σωκράτης τυγχάνει ὦν σοφός, pro, ἐστὶ σοφός. Et cum quodlibet Participium cum Verbo Substantivo pro Indicativo ponitur: ut, ἐγὼ εἰμι χεῖρα, pro, ἐγὼ χεῖρα.

VII. Utin-

VII.

Utuntur & Participiis pro Infinitivis cum Verbis Incipiendi, perseverandi, desinendi & animi affectionem significantibus: ut, ἤρξατο λέγων caepit dicere, pro λέγειν: ἀγαπῶν σε ἰλήξω, non desinam te diligere, pro ἀγαπᾶν. μὲμνημαι ἰδῶν, memini me videre, pro, ἰδεῖν. αἰσχύνομαι λέγων pudet me dicere.

VIII.

Ceteroquin verba Abstinenti, accusandi, admirandi, appetendi, consequendi, contemnendi, curandi, damnandi, desinendi, differendi, egendi, errandi, fruendi, imperandi, implendi, incipiendi, memoria, oblivionis, parcendi, participandi, privandi, sentiendi, separandi, Genitivum adsciscunt: ut, ἀρχεω ἀοιδῆς, incipere carmen, λήγειν πονῶν, desistere à labore, Ἰπθυμῆν τῶ πλούτῳ, appetere divitias.

IX.

Passivorum proprius casus est Genitivus cum Praepositione ὑπὸ ᾧ vel πρὸς: ut, διδάσκουμαι ὑπὸ σοῦ, doceor à te.

X.

Sed & in aliis, ubi nos Ablativo, ibi Gra-

E

ci

ci Genitivo utuntur: ut, πλοσιώτερος κρείσσος,
ditior Cræso. ἄξιός τιμῆς, dignus honore.
κακῶς ἔχει θυμῶς & θυμῶν animus malè ha-
bet.

XI.

Causa, instrumentum & modus in Dati-
vo Adjectivis & Verbis adjicitur, Quemad-
modum & sequendi, juvandi, & certandi
verba eundem casum admittunt: ut, ἔκλινε
τῷ ξίφει, interfecit gladio. ἔπορευε σοί sequor
te. Βοηθεῖ τοῖς ἀδικημένοις, juvat, injuriam
passos.

XII.

Accusativum admittit quodvis Verbum
cognati nominis: ut, ἀδικῶ σε ἀδικία, inju-
riā te afficio. πολλὰς πεπολέμηκε πολέμας,
multa bella gessit.

XIII.

Quando Infinitivus aut Participiū per-
tinet ad eandem personam cum Verbo alio,
non opus est Accusativo Infinitivum praece-
dente: ut, ἔφη ποιήσεν, dixit se facturum.
αἰσθάνομαι νοσῶν, sentio me agrotare, ὑπέ-
σχθαι δάναι, promisisti te daturum.

XIV.

Gra-

Græcis familiaris est Ellipsis, ut, ὁ δαίμων
 βίβω σε τῆς τυχῆς, scilicet ἕνεκα, beatum te
 prædico ob fortunam. ἐν ᾧ δὲ scilicet οἴκῳ, in
 inferno.

XV.

Præpositio cum suo casu construitur.

Ἐξ regit Genitivum &	}	G. de.
significat Ex.		D. pro, propter.
περὶ G. ante, præ, pro.	}	A. circa.
κατὰ G. contra, pro.		G. circa, in.
ἀπὸ G. significans mo- tum ab aliquo.	}	D. propter.
ἐν D. in.		A. ad.
σὺν D. cum.	}	G. cum.
ἐν A. in, ad.		D. inter, cum.
διὰ A. per, circum, cum.	}	A. ad, post.
διὰ G. per.		G. à.
διὰ A. propter.	}	D. apud, propè.
κατὰ G. contra, de.		A. ad, præter,
κατὰ A. propter, secun- dum.	}	propè.
περὶ G. de, præ, pro. (ta.		G. à, coram, per.
περὶ A. circa, erga, jux-	}	D. ad, ap. præter.
ταῖς G. de, pro, præ.		A. ad, apud, cōtra
ἐπὶ A. supra. (pter.	}	G. à, ex, sub.
		D. à, sub.
	}	A. sub.

E

2

XVI. Ad-

XVI.

Adverbia, quae latine per Praepositiones
efferuntur, Genitivos adsciscunt: ut, ἀνὸς
Φθόνος sine invidia. λάθρα πάντων, clam
omnibus. Sunt autem haec & similia:

αἰδῶ sine.	λάθρα clam.
ἀντικρὺ contra.	μεταξὺ inter.
εἰς supra.	μέχρι usq.
ἄτερ sine.	νόσφι sine.
ἔχει usq. ad.	ὀπίθεν pone.
ἐγγύθι prope.	ὀπίσω post.
εἰς intra.	πάρθεν ante.
ἐκτός extra.	παρὰθεν ante.
ἐκτροθεν extra.	πέραν trans.
ἐμπροθεν ante.	πῶρῶ ante se.
ἐναντίον contra.	πρὸς ante.
ἐνεκα propter.	σιγῇ clam.
ἐντός intra.	τῆλε procub.
ἐνώπιον coram.	χάρην propter.
ἔξω extra.	χωρὶς sine.
κάτω infra.	

XVII.

Idem fit quoq. in aliis quibusdam Adver-
biis: ut, ἐκῆτι θεῶν, voluntate seu consilio
Deo-

Deorum. ἐνθεν τῆς πόλεως, ab altera urbis parte.

XVIII.

Duae negationes apud Gracos plerumque fortius negant: ut, ἔ μὴ ποιήσω, nequam faciam. χωρὶς ἐμῆ ἔ δυνάσθε ἔ δέν, Sine me omnino nihil potestis.

XIX.

Conjunctiones εἰ si an, ὅτι quia, ὡς ὥστε ergo & quam, Indicativis gaudent: ut, ὡς ἐδύνατο τάχιστα, quam potuit celerrime. Ζητῶ εἰ ἐστὶ, quero an sit.

XX.

Ἐάν, ἐπειδὴ si, ἂν, καὶν et si, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὡς, ὥστε, ut, Indicativum, Optativum & conjunctivum habent. Quanquam & posteriora duo etiam Infinitivum: ut, ὥστε τὸ πλοῖον βαθίζεσθαι, pro, βαθίζηται, adeo ut navis mergeretur. Sed ἂν potentialiter Optativum, Conjunctivum & Infinitivum

regit: ut, ἔκ αὐ γράφοις, non scriberes, vel, non posses scribere.

δόξα τῷ θεῷ.

L I P S I Æ

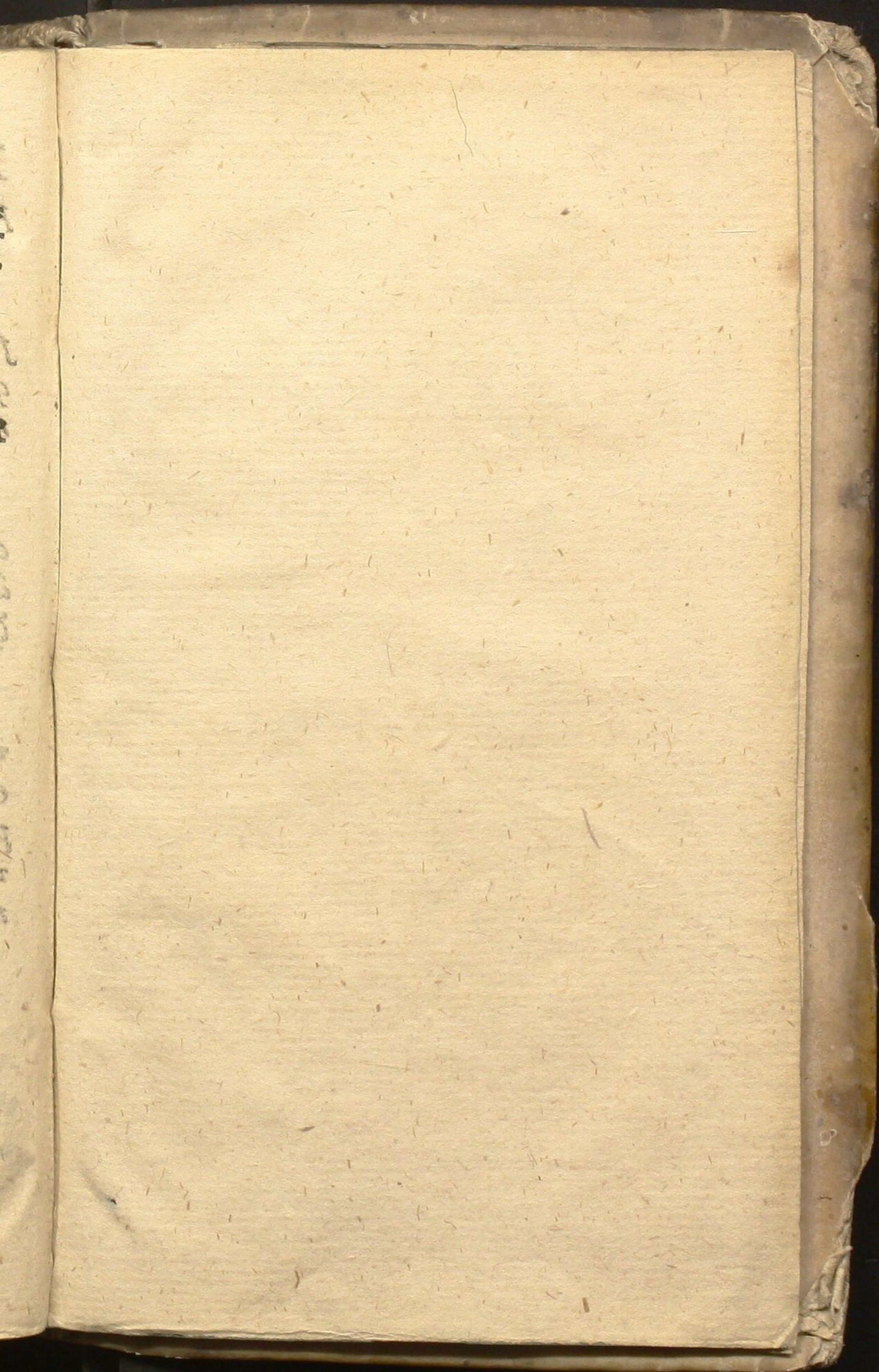
M I C H A E L L A N T Z E N B E R G E R

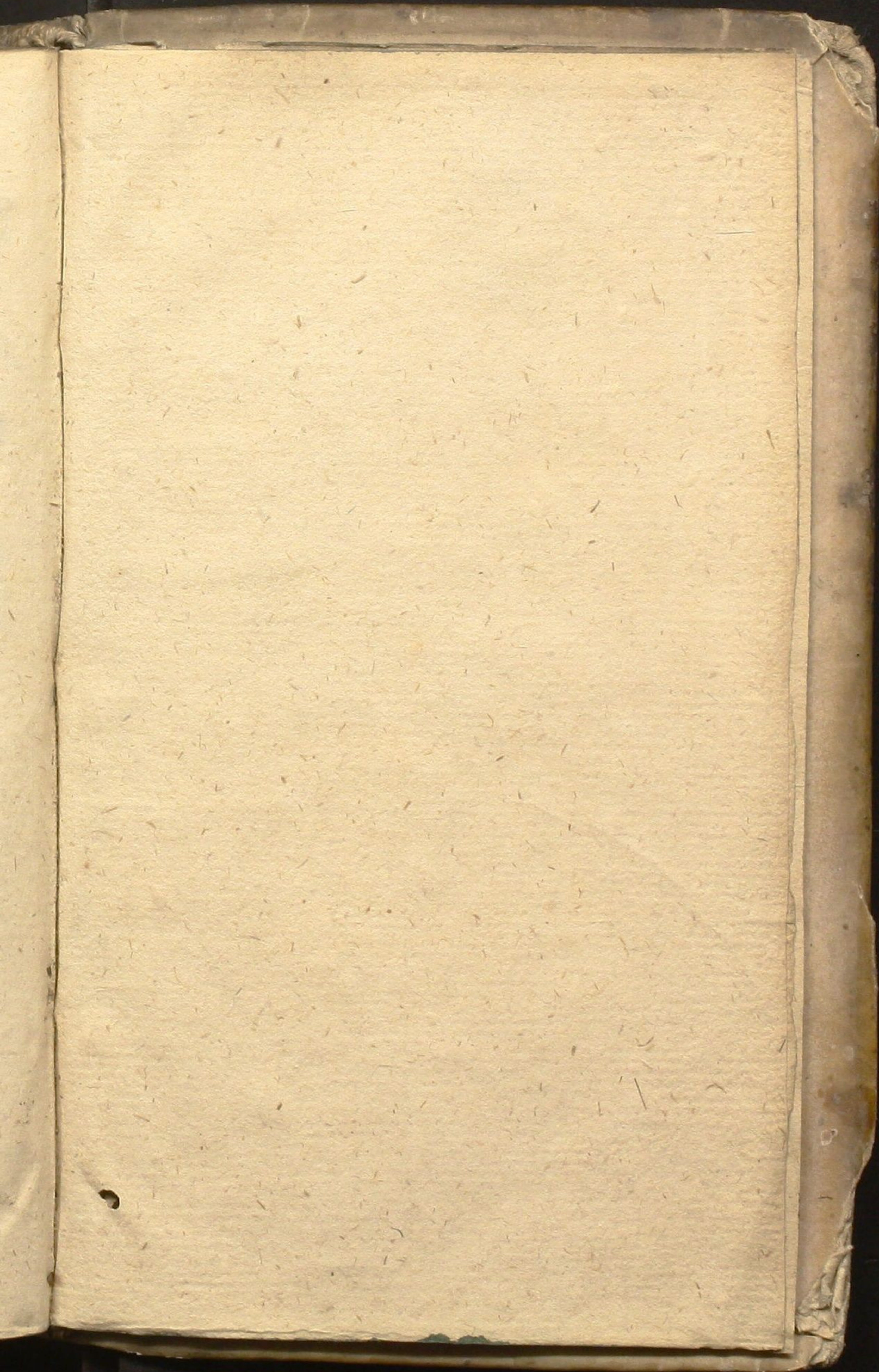
E X C U D E B A T .

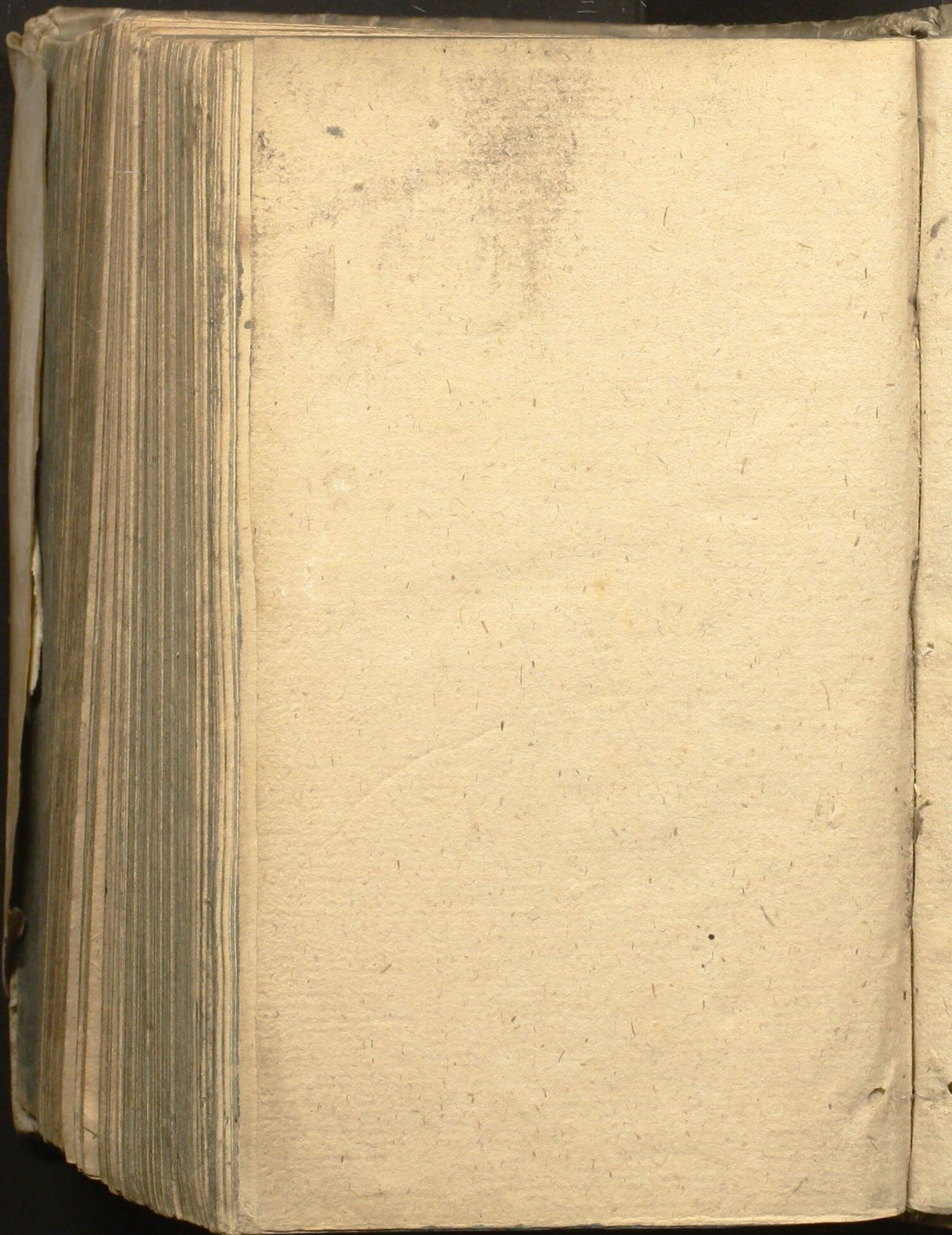
A N N O

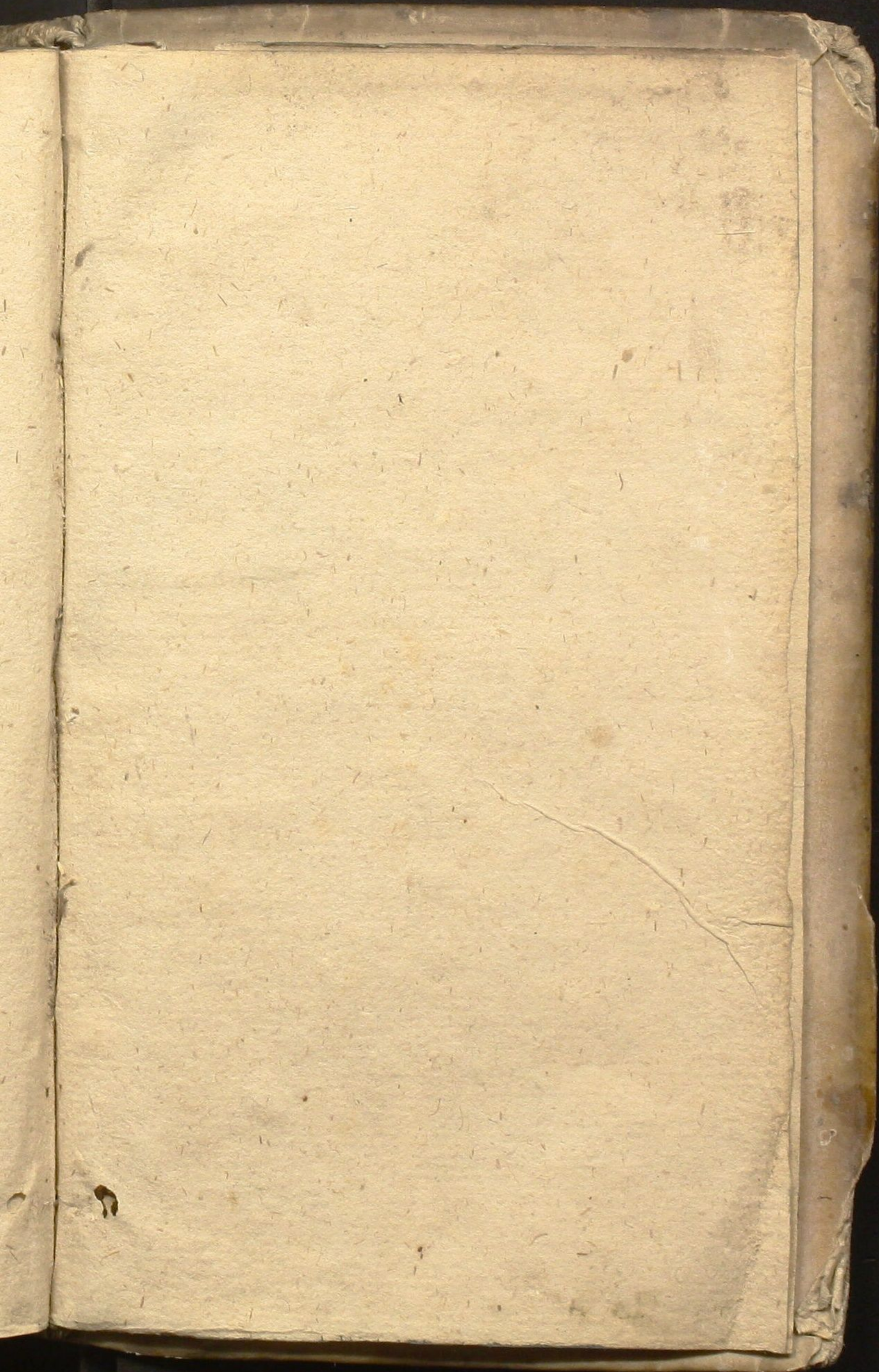
M . D C . X .

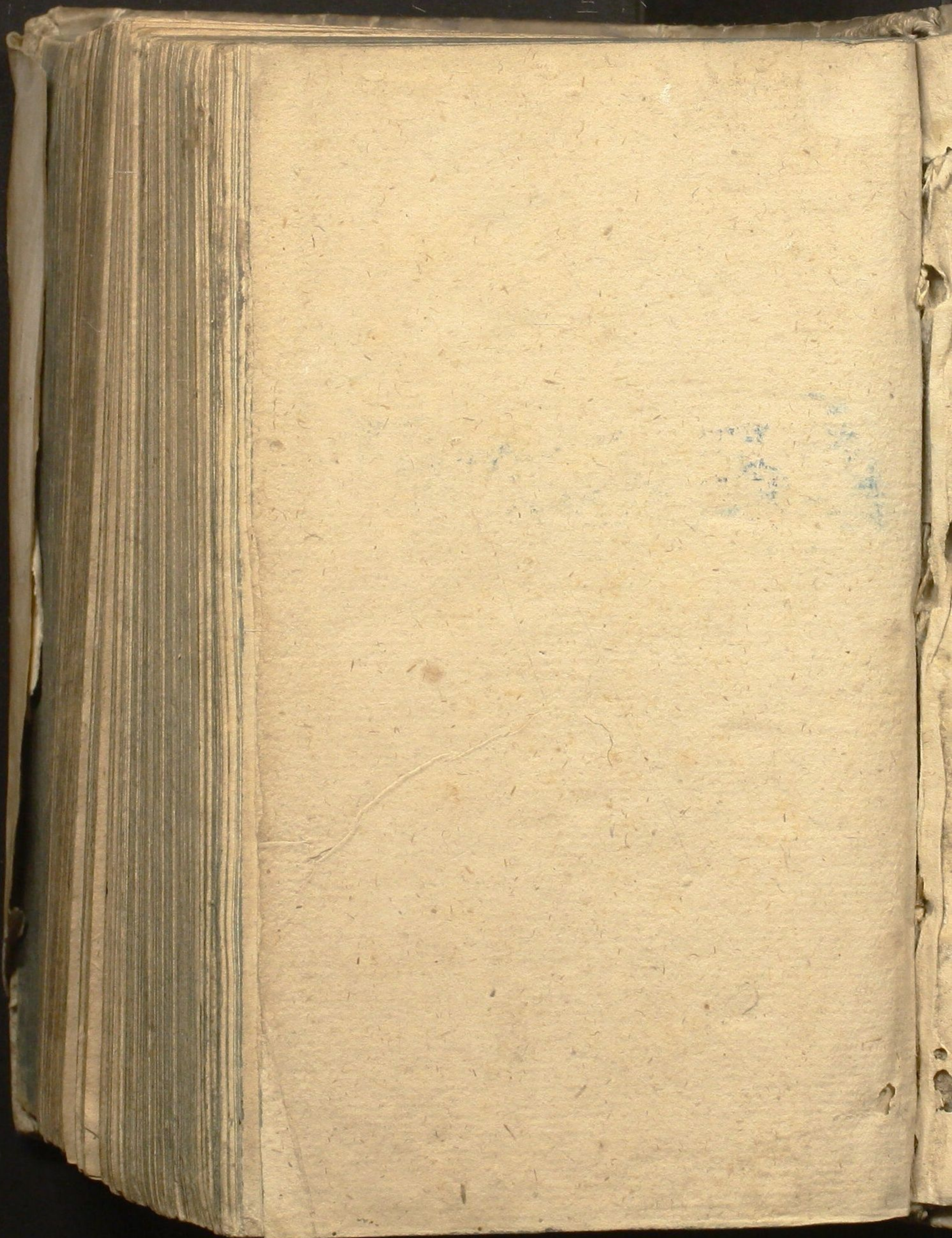

Ch 2224 6

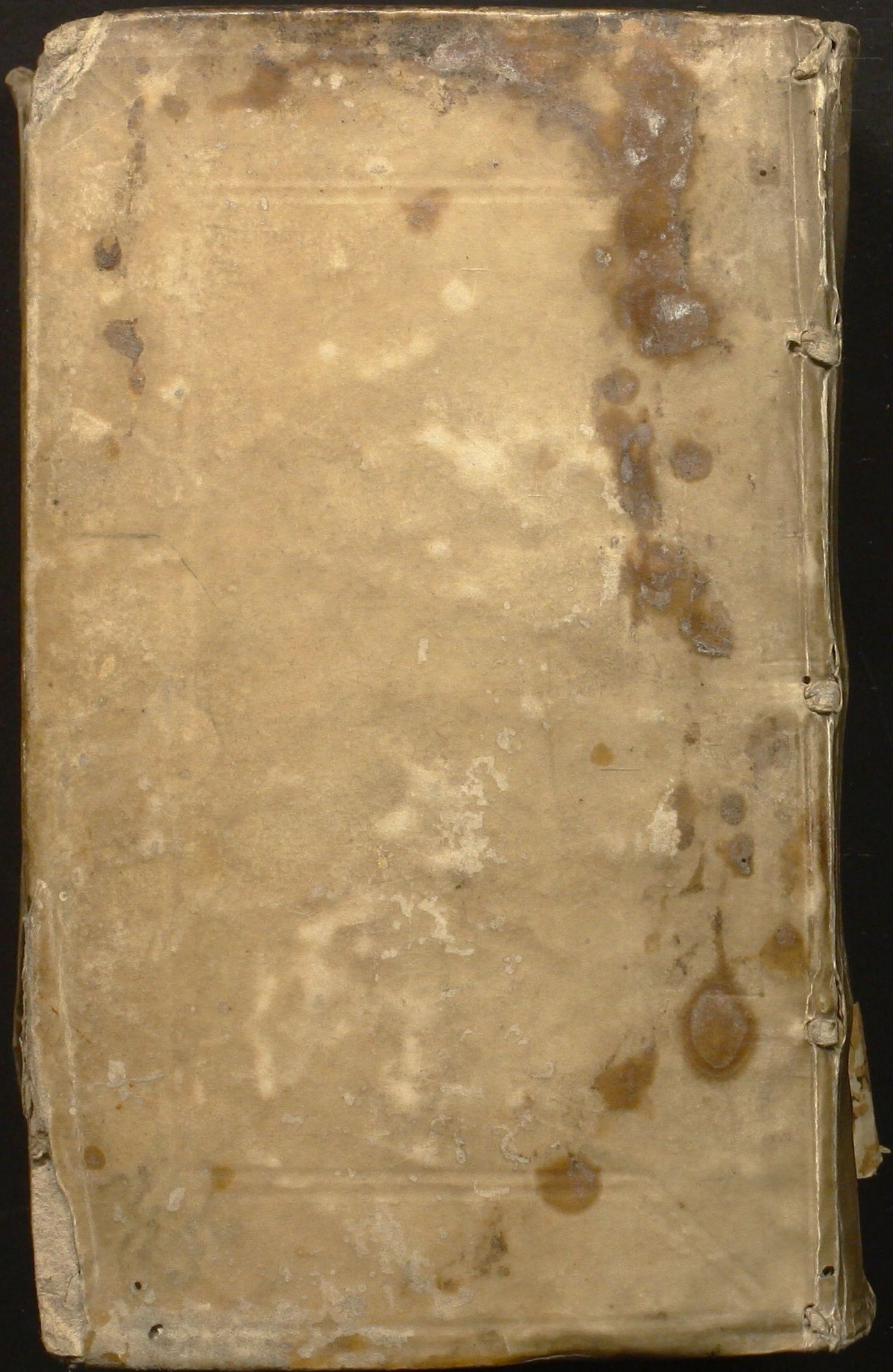
Slo

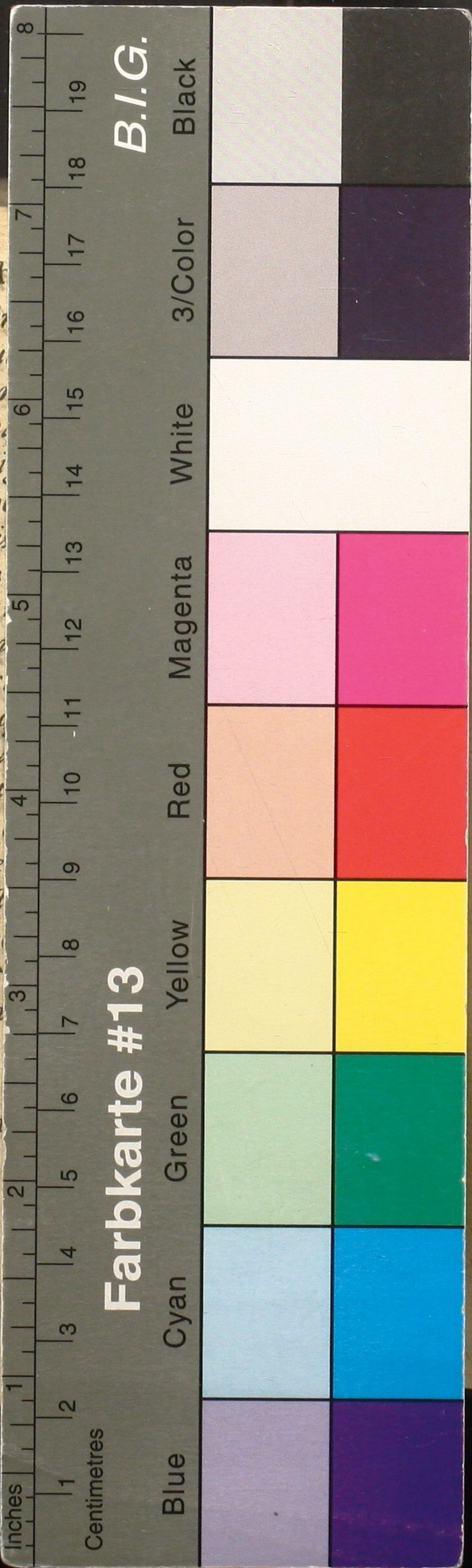
ULB Halle 3
007 398 549

10/17

3

Synopsis

GRÆCÆ
GRAMMATICÆ

Pro Schola

MULHUSINA

Auctore
Iohanne Becherero.

LIPSIÆ

Michael Lantzenberger excudebat.

ANNO M. DC. X.

g. k. 00

